

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2019.
година LIX
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2019.
година LIX
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарииа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2019 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

С А Д Р Ж А Ј
Ј А В Н И П Р И Х О Д И
П О Р Е З И

1. а) Порески третман промета у случају када обвезник ПДВ – дистрибутер кафе за еспресо апарате, у циљу промоције свог производа, даје без накнаде повремено различитим лицима капсуле кафе за еспресо апарате, при чему су капсуле кафе које се дају без накнаде идентичне капсулама кафе које су намењене продаји и нису обележене као пословни узорци 13

Порески третман промета у случају када обвезник ПДВ – дистрибутер кафе, на промотивним локацијама и у сврху промоције производа, пролазницима даје, без накнаде, припремљену кафу у једнократној амбалажи набављеној за ту сврху 13

б) Да ли се расход настао у циљу промовисања производа (кафе) чији је обвезник увозник и дистрибутер, а који обвезник у својим пословним књигама евидентира на име рекламе и пропаганде (сагласно прописима о рачуноводству), признаје у пореском билансу?..... 13

2. а) Да ли је привредни субјект, обвезник евидентирања промета преко фискалне касе, који издаје (продаје) једнонаменске вредносне ваучере по утврђеној вредности накнаде, за који доносилац (купац) у малопродајним објектима истог привредног субјекта може куповати робу до утврђене вредности издатог ваучера, дужан да продају једнонаменских вредносних ваучера евидентира преко фискалне касе?..... 19

б) Порески третман преноса једнонаменског вредносног ваучера	19
--	----

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман продаје фјучерса за електричну енергију са финансијским поравнањем Европској енергетској берзи (ЕЕХ) са седиштем у Лајпцигу, као и куповине фјучерса од исте берзе.....	25
2. Ко је порески дужник за промет добара – уклањање старих и постављање нових хоризонталних и вертикалних олука, који обвезник ПДВ врши стамбеној заједници?	27
3. Порески третман промета услуга извођења програма сталног стручног усавршавања и напредовања наставника, васпитача и стручних сарадника.....	30
4. Шта чини основицу за обрачунавање ПДВ за промет топлотне енергије?	33
5. Примена члана 6. став 1. тачка 1) Закона о ПДВ у случају када три обвезника ПДВ, који обављају делатност малопродаје, закључе један уговор чији је предмет пренос имовине на основу којег ће два обвезника ПДВ пренети трећем своју имовину којом обављају предметну делатност, при чему ће трећи обвезник ПДВ наставити да обавља делатност малопродаје, а имовина која се преноси не представља целокупну, већ делове имовине обвезника ПДВ – преносилаца	35
6. Порески третман промета инвестиционог злата	39
7. Да ли је обвезник ПДВ – инвеститор дужан да обрачуна ПДВ у случају када купи власничке уделе на грађевинском земљишту од физичких лица – власника идеалних делова од ½, при чему	

ће накнаду за промет власничког удела једног физичког лица исплатити делом у новцу, а делом тако што ће физичком лицу извршити први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, који је у својству инвеститора изградио на купљеном земљишту? 42

8. Ко је порески дужник за промет у случају када обвезник ПДВ – продавац бензинске станице изврши пренос права располагања на том објекту другом обвезнику ПДВ – купцу који ће предметно добро користити искључиво за промет са правом на одбитак претходног пореза, на основу уговора којим је предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ? 43

9. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана у случају када је један део цене стана плаћен компензацијом на име ранијег потраживања купца према продавцу, а други део цене је плаћен на текући рачун продавца 50

10. Норматив расхода за освежавајућа безалкохолна пића 52

11. Да ли се испорука са уградњом часовника за чије су функционисање потребне инсталација за проток електричне енергије и инсталација за функционисање интернета, односно интранета, укључујући и наведене инсталације, односно једну од тих инсталација, као и испорука са уградњом наведених часовника без инсталација, сматра прометом добара из области грађевинарства?..... 55

12. Да ли супружници који купују први стан, а који на дан овере уговора о купопродаји тог стана нису држављани Републике, имају право на рефундација ПДВ? 58

13. Порески третман преноса дела имовине у поступку статусне промене издвајања уз оснивање у случају када је у документацији о спровођењу статусне промене наведено да део имовине

која се преноси чини земљиште, а фактички је реч о преносу права располагања на објектима изграђеним без грађевинске дозволе 61

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Испуњење услова за коришћење права на пореско ослобођење у складу са чланом 50а Закона о порезу на добит правних лица у случају обвезника чија је делатност испитивање терена ради експлоатације руде, као и сама експлоатација руде 67

2. Порески третман прихода који Инжењерска комора Србије оствари по основу спровођења стручног испита 68

3. Признавања расхода у пореском билансу обвезника по основу исплате новчаног износа другој страни у судском спору, при чему предметна исплата представља накнаду штете 70

4. Порески третман расхода насталог по основу исправке вредности потраживања – (индиректног отписа) зајма датог повезаном правном лицу 72

5. Утврђивање капиталног добитка за непокретност – пословни објекат коју је обвезник продао 2018. године, а која је била у његовом власништву дуже од 30 година..... 73

6. Обавеза подношења пореске пријаве и пореског биланса сталне пословне јединице преко које нерезидентно правно лице обавља делатност на територији Републике, у случају када приходи сталне пословне јединице, остварени у складу са одредбама међународног ратификованог споразума, не подлежу опорезивању порезом на добит 75

7. Признавање расхода у пореском билансу обвезника када се ради о трансакцијама међу повезаним лицима 77

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли Ловачко удружење „Кикинда“ има право на ослобођење од пореза на имовину за пољопривредно земљиште у државној својини на коме је то удружење ималац права коришћења чији део је, по спроведеном поступку јавног надметања пред одговарајућом комисијом града Кикинда, уговором дат у закуп другим лицима која су успоставила државину тог земљишта? 79
  2. Приговор на Одлуку о утврђивању просечних цена квадратног метра одговарајућих непокретности на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2019. годину коју је донела Скупштина града Београда 81
  3. Да ли се код стицања права својине на земљишту на коме се налазе објекти који нису укњижени, које се остварује на основу правоснажне судске пресуде донете на основу признања, порез на пренос апсолутних права утврђује и за неукњижене објекте који се налазе на том земљишту? 83
  4. Да ли се код остваривања права на пореско ослобођење код куповине првог стана пребивалиште члана породичног домаћинства са купцем првог стана доказује на основу адресе из личне карте? 85
  5. Да ли има основа да се порез на имовину за коју није поднета пореска пријава, а која је била заједничка имовина супружника до закључења споразума о деоби коме је уследио развод брака, за коју је сва документација о спроведеној легализацији издата на име (само) једног супружника, делом утврди и
-

другом супружнику, који ју је стекао по основу споразума о деоби заједничке имовине стечене у току трајања брачне заједнице? 88

6. Утврђивање просечне цене другог земљишта ако у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта 94

7. Да ли постоји основ за укидање решења којим је за пореску 2018. годину утврђен физичком лицу као пореском обвезнику порез на имовину за стан у својини општине Љубовија који је „предмет судског спора у коме је тужилац лице које без правног основа користи око 15 година“? 96

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода које остварују физичка лица – држављани и резиденти Републике Србије који су периодично ангажовани на реализацији пројеката који се финансирају из средстава ИПА фонда (нпр. као дизајнери, лектори, ПР експерти итд.), а која лица нису регистрована као предузетници већ су радно ангажована по основу уговора, а за извршени рад остварују уговорену накнаду 101

2. Порески третман примања које остваре физичка лица као арбитри арбитражног суда при надлежном националном гранском спортском савезу 104

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Захтев за отпис камате обрачунате по основу пореза на регистровано оружје 107

2. Достављање пореских аката који се доносе у пореском поступку 110

---

3. Додела пореског идентификационог броја верској организацији 112

4. Надлежност Пореске управе у вези наплате пореза и споредних пореских давања 114

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Допуна мишљења у вези питања да ли је скупштина јединице локалне самоуправе у обавези да донесе Одлуку као општи акт којим се уређује накнада за заштиту и унапређивање животне средине за 2020. годину и наредне године 117

2. Да ли је скупштина јединице локалне самоуправе у обавези да донесе Одлуку као општи акт којим се уређује накнада за заштиту и унапређивање животне средине, шта се прописује том одлуком, као и од ког датума се може утврђивати предметна накнада за 2019. годину? 120

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте – евро дизел и бензин, који се користе у транспортне сврхе, у случају када, поред претежне делатности, која је према Уредби о Класификацији делатности разврстана у комуналне делатности – Скупљање отпада који није опасан, шифра делатности 38.11, обвезник обавља и друге делатности одређене Оснивачким актом и Статутом предузећа, и то превоз терета за сопствене потребе (достава хране од производног места – ресторана до других организационих јединица предузећа) 125

2. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте – течни нафтни гас – Autogas, тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2711 19 00 00, који се према наводима из Безбедносног листа достављеног у прилогу користи и као

сировина за хемијске процесе, а добија се намешавањем С3 и С4 компоненте из процеса примарне и секундарне прераде сирове нафте на рафинеријским процесним постројењима, а смешта се у систем са резервоарима за складиштење ТНГ-а, који је повезан са котларницом и користи се у индустријске сврхе, у конкретном случају, за потребе технолошког процеса прераде млека, а не као гориво за погон моторних возила 130

3. Да ли се производ трговачког назива „J.P. SHENET FASHION APPLE“ може сматрати нискоалкохолним пићем на које се обрачунава и плаћа акциза? 134

4. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су искоришћени у периоду од 1.01.2016. до 31.10.2019. године, као моторно гориво за транспортне сврхе за превоз путника од стране лица које обавља регистровану делатност 4931 – Градски и приградски копненени превоз путника, а набављени су од стране овлашћеног дистрибутера деривата нафте 137

5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су искоришћени у транспортне сврхе у 2018. години 142

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Застарелост права Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања везано за Закон о условном отпису камата и мировању пореског дуга 147

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када Пољопривредна школа, која је регистровала пољопривредно

газдинство које се налази у активном статусу, врши продају произведених пољопривредних производа на монтажној тезги у оквиру школског дворишта, а које ученици школе производе у оквиру практичне наставе у пластенику и воћњаку у оквиру школског дворишта? 151

Ф И Н А Н С И Ј С К И   С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. а) Које професионалне организације из Србије имају статус чланице Међународне федерације рачуновођа у смислу члана 18. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/2019)? 153

б) Да ли се прописани услов у погледу стицања професионалног звања испуњава полагањем испита за одређено звање и добијањем потврде/сертификата о стеченом професионалном звању од професионалне организације – чланице Међународне федерације рачуновођа, или је у погледу прописане одредбе о стицању професионалног звања неопходно испунити и неке друге услове? Другим речима, да ли Закон о рачуноводству обавезује лице које је стекло професионално звање да постане члан професионалне организације, сакупља бодове по основу тзв. континуиране едукације и сл, или је моментом стицања професионалног звања то лице испунило услов у смислу члана 18. став 2. тачка 3), односно става 6. тачка 3) Закона о рачуноводству? 153

в) Да ли је једном стечено професионално звање трајно за потребе испуњавања услова из члана 18. Закона о рачуноводству односно дали лица која су стекла професионална звања у складу са Законом о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96, 74/99, 22/01 и 71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији („Службени лист

СРЈ“, бр. 71/02 и „Службени гласник РС“, бр. 55/04), у смислу одредбе члана 63. Закона, могу та звања да користе као услов из члана 18. Закона независно од тога што у међувремену нису били чланови професионалне организације, односно независно од тога да ли их је професионална организација брисала из свог списка професионалних рачуновођа (нпр. зато што нису плаћали чланарину тој професионалној организацији)?..... 153

РЕВИЗИЈА

1. Примена одредаба новог Закона о ревизији („Службени гласник РС“, бр. 73/19) који ступа на снагу 1. јануара 2020. године, у вези одређивања обвезника ревизије финансијских извештаја по основу критеријума оствареног укупног прихода 159

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у децембру 2019. године 163

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

1. а) Порески третман промета у случају када обвезник ПДВ – дистрибутер кафе за еспресо апарате, у циљу промоције свог производа, даје без накнаде повремено различитим лицима капсуле кафе за еспресо апарате, при чему су капсуле кафе које се дају без накнаде идентичне капсулама кафе које су намењене продаји и нису обележене као пословни узорци

Порески третман промета у случају када обвезник ПДВ – дистрибутер кафе, на промотивним локацијама и у сврху промоције производа, пролазницима даје, без накнаде, припремљену кафу у једнократној амбалажи набављеној за ту сврху

б) Да ли се расход настао у циљу промовисања производа (кафе) чији је обвезник увозник и дистрибутер, а који обвезник у својим пословним књигама евидентира на име рекламе и пропаганде (сагласно прописима о рачуноводству), признаје у пореском билансу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-29/2019-04 од 23.12.2019. год.)

а) *Са аспекта Закона о порезу на додату вредност*

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

У складу са одредбом члана 5. став 4. тачка 2) Закона, са прометом услуга уз накнаду изједначава се пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.

Према одредби члана 5. став 1. тачка 2) Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Службени гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пружањем услуга у смислу члана 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра се пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши у непословне сврхе пореског обвезника.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

Услугама предаје јела и пића за конзумацију на лицу места, у смислу члана 12. став 6. тачка 4) подтачка (5) Закона, сматрају се услуге предаје припремљене или неприпремљене хране, пића или хране и пића, за људску потрошњу, уз додатне услуге које омогућавају њихову тренутну потрошњу (сервирање, послуживање и др.), независно од тога да ли се конзумација врши у угоститељском

објекту у којем је храна припремљена, у угоститељском објекту у којем храна није припремљена, у пословном или стамбеном простору примаоца услуга или на другом месту (члан 2. став 1. Правилника о утврђивању услуга предаје јела и пића за конзумацију на лицу места за сврху одређивања места промета услуга, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 21/17 и 41/17)).

Према члану 6. став 1. тачка 4) Закона, сматра се да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код давања рекламног материјала и других поклона мање вредности, ако се дају повремено различитим лицима.

Рекламним материјалом, у смислу члана 6. став 1. тачка 4) Закона, а у складу са одредбом члана 8. став 1. Правилника, сматрају се добра на којима је одштампан или утиснут логотип пореског обвезника, односно визуелно испољавање брэнда који је у вези са делатношћу пореског обвезника, а која тај порески обвезник бесплатно даје различитим лицима.

Рекламним материјалом из става 1. овог члана, у складу са одредбом члана 8. став 2. Правилника, сматрају се оловке, роковници, календари, нотеси, привесци, качкети, мајице, комбinezони, кецеље, ранчеви, торбе, упаљачи, отварачи за флаше, подметачи, послужавници, чаше, шоље, бокали, пепељаре, кесе и друга добра чија је појединачна тржишна вредност мања од 2.000 динара, без ПДВ.

У складу са одредбом члана 9. Правилника, поклоном мање вредности, у смислу члана 6. став 1. тачка 4) Закона, сматра се добро појединачне тржишне вредности мање од 2.000 динара, без ПДВ, осим добра које се сматра рекламним материјалом у складу са чланом 8. овог правилника, које обвезник даје повремено различитим лицима (пословним партнерима, потенцијалним пословним партнерима, представницима пословних партнера и др.), а да за то не постоји правна обавеза.

Укупна вредност рекламног материјала и других поклона мање вредности из чл. 8. и 9. овог правилника у пореском периоду не може бити већа од 0,25% укупног промета пореског обвезника у том пореском периоду (члан 10. став 1. Правилника).

Укупним прометом из става 1. овог члана сматра се промет добара и услуга са и без права на одбитак претходног пореза, извршен на територији Републике Србије и у иностранству, без ПДВ (став 2. истог члана Правилника).

У укупан промет из става 2. овог члана не урачунава се промет опреме и објеката за вршење делатности, без ПДВ (став 3. истог члана Правилника).

Претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује (члан 27. Закона).

Сагласно одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Сагласно одредбама члана 28. став 3. Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

У складу са наведеним, када обвезник ПДВ, у конкретном случају дистрибутер кафе за еспресо апарате, у циљу промоције свог производа, даје без накнаде повремено различитим лицима капсуле кафе за еспресо апарате, појединачне тржишне вредности мање од 2.000 динара, без ПДВ, при чему су капсуле кафе које се дају без накнаде идентичне капсулама кафе које су намењене продаји и нису обележене као пословни узорци, реч је о давању поклона мање вредности у складу са Законом, што значи да обвезник ПДВ нема обавезу да обрачуна и плати ПДВ по том основу до вредности утврђене у складу са чланом 10. Правилника.

Када обвезник ПДВ – дистрибутер кафе, на промотивним локацијама и у сврху промоције производа, пролазницима даје, без накнаде, припремљену кафу у једнократној амбалажи набављеној за ту сврху, сматра се да обвезник ПДВ – дистрибутер кафе пружа услугу предаје пића за конзумацију на лицу места. С тим у вези, а с обзиром да се предметна услуга врши у пословне сврхе, тј. у циљу поспешивања продаје капсула кафе, без накнаде, обвезник ПДВ – дистрибутер кафе за предметну услугу нема обавезу да обрачуна и плати ПДВ.

Обвезник ПДВ – дистрибутер кафе, уз испуњење услова прописаних чланом 28. Закона, има право на одбитак ПДВ обрачаног и плаћеног при увозу капсула кафе за еспресо апарате које у сврху презентовања производа поклања различитим лицима као поклоне мање вредности, односно које користи за пружање услуга конзумације пића на лицу места без накнаде, а које су

првобитно биле намењене продаји и за које је накнадно одлучено да ће бити искоришћене у промотивне сврхе.

Поред тога, а уз испуњење услова прописаних чланом 28. Закона, обвезник ПДВ – дистрибутер кафе, има право на одбитак претходног пореза по основу закупа простора и штандова за сврху промоције производа, као и набавке једнократне амбалаже за дегустацију кафе, имајући у виду да се предметна добра и услуге набављају у циљу рекламе и промоције, тј. поспешивања промета добара по основу којег обвезник ПДВ – дистрибутер кафе за еспресо апарате, у складу са Законом, има право на одбитак претходног пореза.

б) Са асијектџа Закона о порезу на добити њравних лица

Одредбом члана 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18 и 86/19, у даљем тексту: ЗПДПЈ) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 1. ЗПДПЈ).

За утврђивање опорезиве добити обвезника који, према прописима којима се уређује рачуноводство, не примењује МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, признају се расходи утврђени у складу са начином признавања, мерења и процењивања расхода који прописује министар финансија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 2. ЗПДПЈ).

Како наводите у поднетом захтеву, обвезник, као увозник и дистрибутер кафе (у конкретном случају, брџнда кафе за еспресо

апарате која је упакована у амбалажу у облику капсула), у циљу промовисања и продаје увезеног производа, врши рекламну кампању тако што на јавним местима поклања капсуле кафе у оригиналним паковањима (која су доступна потрошачима у специјализованим продавницама), односно организује дегустацију припремљене кафе у специјализованом малопродајном објекту.

С тим у вези, расход, настао у циљу промовисања производа (кафе) чији је обвезник увозник и дистрибутер, а који обвезник у својим пословним књигама евидентира на име рекламе и пропаганде (сагласно прописима о рачуноводству), признаје се у пореском билансу у складу са чланом 7. ЗПДПЛ.

2. а) Да ли је привредни субјект, обвезник евидентирања промета преко фискалне касе, који издаје (продаје) једнонаменске вредносне ваучере по утврђеној вредности накнаде, за који доносилац (купац) у малопродајним објектима истог привредног субјекта може куповати робу до утврђене вредности издатог ваучера, дужан да продају једнонаменских вредносних ваучера евидентира преко фискалне касе?

б) Порески третман преноса једнонаменског вредносног ваучера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-986/2019-04 од 20.12.2019. год.)

а) Са аспекта Закона о фискалним касама

У складу са одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног

промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачног оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Чланом 5. став 1. Закона прописано је да се означавање пореских стопа у бази података фискалне касе врши ћиричним словима „А“, „Г“, „Б“ и „Е“ и то за лица која су обвезници пореза на додату вредност на следећи начин: ознака пореске стопе „Г“ додељује се добрима, односно услугама који су ослобођени пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ); ознака пореске стопе „Б“ додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по општој стопи прописаној законом којим се уређује порез на додату вредност; ознака пореске стопе „Е“ додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по посебној стопи прописаној законом којим се уређује порез на додату вредност.

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе у смислу члана 5. став 3. Закона, врши се на следећи начин: ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл. као средство плаћања означава се: „готовина“, ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“ и ако се плаћање врши платном картицом, као средство плаћања означава се: „картица“.

Према томе, привредни субјект, обвезник евидентирања промета преко фискалне касе, који издаје (продаје) једнонаменске вредносне ваучере по утврђеној вредности накнаде, за који доносилац (купац) у малопродајним објектима истог привредног субјекта може куповати робу до утврђене вредности издатог ваучера, није дужан да продају једнонаменских вредносних ваучера евидентира преко фискалне касе, с обзиром да се преко фискалне касе евидентира стварна испорука добара, односно стварно пружање услуга у складу са чланом 3. Закона.

То значи да је привредни субјект (обвезник ПДВ) који продаје добра, односно пружа услуге дужан да у моменту стварне продаје добара, односно стварног пружања услуга плаћених једнонаменским вредносним ваучером, изда фискални исечак којим се евидентира наведени промет добара, односно услуга са исказаним ПДВ у складу са наведеним одредбом члана 5. ст. 1. и 3. Закона.

б) Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама члана 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 72/19) прописано је да се у Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18) после члана 7. тог закона додају назив члана 7а и чл. 7а–7в. Наведене одредбе односе се на вредносне ваучере, а у складу са чланом 11. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност

(„Службени гласник РС“, бр. 72/19) примењују се од 1. јануара 2020. године.

Према члану 7а став 1. Закона, вредносни ваучер, у смислу овог закона, је инструмент за који постоји обавеза да се прихвати као накнада или део накнаде за испоручена добра или пружене услуге, ако су добра која се испоручују, односно услуге које се пружају, идентитет испоручилаца тих добара, односно пружалаца тих услуга и услови употребе вредносног ваучера назначени на самом вредносном ваучеру или повезаној документацији (у даљем тексту: вредносни ваучер).

Једнонаменским вредносним ваучером из става 2. овог члана сматра се вредносни ваучер за који су место испоруке добара, односно место пружања услуга на које се вредносни ваучер односи и износ ПДВ који се за промет тих добара, односно услуга обрачунава и плаћа у складу са овим законом познати у тренутку издавања вредносног ваучера (члан 7а став 3. Закона).

Вредносним ваучером не сматра се инструмент који имаоцу даје право на попуст при набавци добара, односно услуга, а који не укључује право на набавку добара односно услуга, као ни превозне карте, улазнице, поштанске марке и сл. (члан 7а став 6. Закона).

Према члану 7б став 1. Закона, сваки пренос једнонаменског вредносног ваучера који изврши порески обвезник у своје име сматра се испоруком добара, односно пружањем услуга на које се вредносни ваучер односи. Стварна испорука добара или стварно пружање услуга у замену за једнонаменски вредносни ваучер, који је испоручилац прихватио као накнаду или део накнаде, не сматрају се независном трансакцијом.

Ако је пренос једнонаменског вредносног ваучера обавио порески обвезник у име другог пореског обвезника, тај пренос сматра се испоруком добара, односно пружањем услуга на које се вредносни ваучер односи, а које је извршио порески обвезник у чије име је извршен пренос једнонаменског ваучера (члан 7б став 2. Закона).

У складу са наведеним, почев од 1. јануара 2020. године на сваки пренос једнонаменског вредносног ваучера, издатог од 1. јануара 2020. године, који изврши обвезник ПДВ – преносилац у своје име, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом. Једнонаменским вредносним ваучером, у складу са Законом, сматра се инструмент за који постоји обавеза да се прихвати као накнада или део накнаде за испоруку добара, односно пружање услуга ако су добра која се испоручују, односно услуге које се пружају, идентитет испоручилаца тих добара, односно пружалаца тих услуга и услови употребе назначени на самом вредносном ваучеру или повезаној документацији, а за који су место испоруке добара, односно место пружања услуга на које се тај вредносни ваучер односи (територија Републике Србије на којој се примењује Закон) и износ ПДВ који се за промет тих добара, односно услуга обрачунава и плаћа у складу са Законом познати у тренутку издавања вредносног ваучера. Стварна испорука добара, односно стварно пружање услуга од стране обвезника ПДВ – преносиоца једнонаменског вредносног ваучера у замену за тај једнонаменски вредносни ваучер, не сматра се независном трансакцијом. То значи да по основу стварне испоруке добара, односно стварног пружања услуга до вредности једнонаменског вредносног ваучера, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ. За разлику од наведеног, у случају када је вредност стварне испоруке добара, односно стварног пружања услуга већа од вредности једнонаменског вредносног ваучера, обвезник ПДВ – стварни испоручилац добара, односно стварни пружалац услуга дужан је да на износ утврђен применом прерачунате пореске стопе од 20% (16,6667%) или од 10% (9,0909%) на ту разлику, обрачуна ПДВ у складу са Законом.

Међутим, ако је обвезник ПДВ – преносилац извршио пренос вредносног ваучера закључно са 31. децембром 2019. године, по основу којег закључно са тим датумом не настаје обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу са Законом, стварна испорука добара, односно стварно пружање услуга у замену за тај вредносни

ваучер, која се врши од 1. јануара 2020. године, опорезује се ПДВ. Такође, ако обвезник ПДВ изврши пренос вредносног ваучера од 1. јануара 2020. године, који се од тог датума сматра једнонаменским вредносним ваучером у складу са Законом, при чему је тај вредносни ваучер стекао закључно са 31. децембром 2019. године, стварна испорука добара, односно стварно пружање услуга у замену за тај вредносни ваучер, која се врши од 1. јануара 2020. године, опорезује се ПДВ, док се на пренос вредносног ваучера ПДВ не обрачунава и не плаћа.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман продаје фјучерса за електричну енергију са финансијским поравнањем Европској енергетској берзи (ЕЕХ) са седиштем у Лајпцигу, као и куповине фјучерса од исте берзе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00072/2019-04 од 25.12.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), а у конкретном случају, када обвезник ПДВ – ЈП „Електропривреда Србије“ изврши продају фјучерса за електричну енергију са финансијским поравнањем Европској енергетској берзи (ЕЕХ) са седиштем у Лајпцигу, реч је о услугама за које не постоји обавеза обрачунавања ПДВ, с обзиром да место промета предметних услуга, у складу са чланом 12. став 4. Закона, није у Републици Србији. По основу промета тих услуга обвезник ПДВ – ЈП „Електропривреда Србије“ има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

Међутим, ако обвезник ПДВ – ЈП „Електропривреда Србије“ купи фјучерсе за електричну енергију са финансијским поравнањем од Европске енергетске берзе (ЕЕХ), за промет наведених услуга, а под претпоставком да Европска енергетска берза (ЕЕХ) није обвезник ПДВ у Републици Србији, има обавезу да обрачуна ПДВ као порески дужник из члана 10. став 1. тачка 3) Закона, с обзиром да је, у том случају, место промета тих услуга у Републици Србији. Обрачунати ПДВ обвезник ПДВ – ЈП „Електропривреда Србије“ има право да одбије као претходни порез у складу са Законом.

***

Према одредби члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Порески дужник, у смислу овог закона, је прималац добара и услуга, ако страном лице није обвезник ПДВ у Републици, независно од тога да ли у Републици има сталну пословну јединицу и да ли је та стална пословна јединица обвезник ПДВ у Републици (члан 10. став 1. тачка 3) Закона).

Одредбом члана 12. став 1. Закона прописано је да се овим чланом одређује порески обвезник искључиво за сврху примене правила која се односе на одређивање места промета услуга.

Сагласно одредби члана 12. став 2. Закона, када услугу пружа лице које је обвезник ПДВ у складу са овим законом, пореским обвезником којем се пружа услуга сматра се:

- 1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;
- 2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе са седиштем у Републици;
- 3) страна правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, регистровани за плаћање пореза на потрошњу у држави у којој имају седиште.

Када услугу пружа страном лице које се није евидентирало за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом, пореским

обвезником којем се пружа услуга, у складу са ставом 3. истог члана Закона, сматра се:

1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;

2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе.

Према одредби става 4. истог члана Закона, ако се промет услуга врши пореском обвезнику, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште, или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште, односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште.

2. Ко је порески дужник за промет добара – уклањање старих и постављање нових хоризонталних и вертикалних олука, који обвезник ПДВ врши стамбеној заједници?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-513/2019-04 од 20.12.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ изврши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ изврши лицу које није обвезник ПДВ, односно које није лице из члана 9. став 1. Закона, порески дужник је обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга.

Сагласно наведеном, а имајући у виду да стамбена заједница у конкретном случају није обвезник ПДВ, нити лице из члана 9. став 1. Закона, за промет добара (уклањање старих и постављање нових хоризонталних и вертикалних олука) који се сматра прометом из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, као активности из групе 43.99 – Остали непоменути специфични грађевински радови која је наведена у члану 2. став 1. тачка 19) Правилника, који обвезник ПДВ изврши тој стамбеној заједници, порески дужник је обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга, што значи да је обвезник ПДВ који изврши предметни промет дужан да обрачуна ПДВ, да изда рачун и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. С тим у вези, плаћањем накнаде за извршени промет стамбена заједница фактички сноси и трошак ПДВ који је за тај промет обрачунао обвезник ПДВ, при чему не постоји законски основ да се тај износ ПДВ умањи, односно да се не обрачуна и не плати.

***

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од

материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка б) Закона).

Сагласно одредби члана 9. став 1. Закона, Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом, односно актом органа Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе (у даљем тексту: Република, органи и правна лица), нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе.

Сагласно одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка б) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;

- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

3. Порески третман промета услуга извођења програма сталног стручног усавршавања и напредовања наставника, васпитача и стручних сарадника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-905/2019-04 од 20.12.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем

тексту: Закон), на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације који врше лица регистрована за обављање тих делатности, при чему ове делатности обављају у складу са прописима који уређују област предшколског, основног, средњег, вишег и високог образовања и професионалне преквалификације, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Међутим, у случају када обвезник ПДВ врши промет услуга извођења програма сталног стручног усавршавања и напредовања наставника, васпитача и стручних сарадника, дужан је да на промет предметних услуга обрачуна ПДВ по општој пореској стопи од 20%, с обзиром да за промет тих услуга није прописано пореско ослобођење, као и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Поред тога указујемо, обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу на Обрасцу ЕППДВ – Пријава за евидентирање обвезника пореза на додату вредност, у складу са Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 123/12, 115/13, 66/14, 86/15, 11/16, 60/18, 47/19 и 50/19). Укупним прометом за сврху евидентирања за обавезу плаћања ПДВ сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) Закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страном лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности (члан 8. став 1. Закона).

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

Према одредби члана 7. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додатну вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник), услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 13) Закона, сматрају се услуге образовања (предшколског, основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу са прописима који уређују ту област, независно од тога да ли су ова лица усмерена као остваривању добити.

Професионалном преквалификацијом из става 1. овог члана сматрају се додатно образовање и обука који се врше у складу са законом којим се уређују запошљавање и осигурање за случај незапослености (став 2. истог члана Правилника).

Малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара (члан 33. став 1. Закона).

Одредбом става 6. истог члана Закона прописано је да се укупним прометом из става 1. овог члана сматра промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду (у даљем тексту: укупан промет).

Сагласно одредби члана 38. став 1. Закона, обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

4. Шта чини основицу за обрачунавање ПДВ за промет топлотне енергије?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-535/2019-04 од 20.12.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), основицу код промета добара, односно услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања, без ПДВ. У основицу за обрачунавање

ПДВ урачунавају се акцизе, царина, друге увозне дажбине и остали јавни приходи (осим ПДВ) као и сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга. С тим у вези, основица за обрачунавање ПДВ за промет топлотне енергије је износ накнаде, без ПДВ, који обвезник ПДВ – испоручилац топлотне енергије прима или треба да прими за предметни промет, при чему део наведене накнаде чини износ који се односи на тарифни елемент Те3 „ОЧИТАВАЊЕ“ утврђен у складу са уредбом којом се уређује методологија за одређивање цене снабдевања крајњег купца топлотном енергијом.

Промет топлотне енергије за потребе грејања опорезује се по посебној стопи ПДВ од 10%.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и енергија за грејање, односно хлађење (члан 4. став 2. Закона).

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбом члана 17. став 3. Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 13а) Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује, између осталог, испорука топлотне енергије за потребе грејања.

5. Примена члана 6. став 1. тачка 1) Закона о ПДВ у случају када три обвезника ПДВ, који обављају делатност малопродаје, закључе један уговор чији је предмет пренос имовине на основу којег ће два обвезника ПДВ пренети трећем своју имовину којом обављају предметну делатност, при чему ће трећи обвезник ПДВ наставити да обавља делатност малопродаје, а имовина која се преноси не представља целокупну, већ делове имовине обвезника ПДВ – преносилаца

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1095/2019-04 од 20.12.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) и Правилником о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Службени гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник о преносу имовине), када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине, са или без накнаде, или као улог, сматра се да промет добара и услуга није

извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. С тим у вези, када три обвезника ПДВ, који обављају делатност малопродаје, закључе један уговор чији је предмет пренос имовине на основу којег ће два обвезника ПДВ пренети трећем своју имовину којом обављају предметну делатност (између осталог, залихе добара у малопродајним објектима и складиштима, опрему, инвентар, возила, нематеријална улагања и права интелектуалне својине која се односе на пословање у малопродајним објектима) и преузети запослене преносилаца у смислу да ће запослени закључити радни однос код обвезника ПДВ – стицаоца имовине, а трећи обвезник ПДВ ће наставити да обавља делатност малопродаје, при чему имовина која се преноси не представља целокупну, већ делове имовине обвезника ПДВ – преносилаца, предметни преноси делова имовине сматрају се пословним целинама обвезника ПДВ – преносилаца, што значи да је реч о преносима делова имовине на које се ПДВ не обрачунава и не плаћа у складу са чланом 6. став 1. тачка 1) Закона. Наиме, с обзиром да је реч о преносима делова имовине обвезника ПДВ – преносилаца обвезнику ПДВ – стицаоцу који се врше на основу једног правног посла – уговора о преносу имовине, чињеница да се реализација тог уговора врши тако што ће се у уобичајеном временском периоду потребном за спровођење свих активности преузимати добра – залихе, опрема и др. у малопродајним објектима и регулисати радно-правни статус запослених код обвезника ПДВ – преносилаца, односно обвезника ПДВ – стицаоца имовине, нема утицај на порески третман наведених преноса делова имовине, под

условом да је обвезницима ПДВ – преносиоцима делова имовине на дан завршетка свих активности које се односе на реализацију наведеног уговора онемогућено да обављају делатност малопродаје.

Напомињемо, обвезници ПДВ који су извршили пренос делова имовине у складу са чланом 6. став 1. тачка 1) Закона, дужни су да стицаоцу доставе све податке који се односе на добра, односно услуге који чине делове имовине чији су преноси извршени, као и да издају рачуне са спецификацијама добара, односно услуга који чине те делове имовине.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 5. став 3. тачка 1) Закона прописано је да се прометом услуга, у смислу овог закона, сматра и пренос, уступање и давање на коришћење ауторских и сродних права, патената, лиценци, заштитних знакова, као и других права интелектуалне својине.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом (члан 5. став 7. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Преносилац имовине или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана дужан је да стицаоцу достави све податке који се односе на добра и услуге који чине имовину или део имовине чији је пренос извршен (члан 6. став 4. Закона).

Према одредби члана 3. став 1. Правилника о преносу имовине, пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника о преносу имовине).

6. Порески третман промета инвестиционог злата

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-554/2018-04 од 18.12.2019. год.)

Указујемо да је одредбама члана 36б Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) уређен посебан поступак опорезивања промета инвестиционог злата.

Наиме, одредбама члана 36б став 1. Закона прописано је да се инвестиционим златом, у смислу овог закона, сматра:

1) злато у облику полуга или плочица, масе прихваћене на тржишту племенитих метала, степена финоће једнаког или већег од 995 хиљадитих делова (995/1000), независно од тога да ли је вредност злата изражена кроз хартије од вредности;

2) златни новчићи степена финоће једнаког или већег од 900 хиљадитих делова (900/1000), исковани после 1800. године, који јесу или су били законско средство плаћања у држави порекла, а који се уобичајено продају по цени која није виша од 80% вредности злата на отвореном тржишту, садржаног у новчићима.

Инвестиционим златом, у смислу овог закона, а у складу са одредбом става 2. истог члана Закона, не сматра се монетарно злато.

Према одредби члана 36б став 3. Закона, сматра се да се златни новчићи из става 1. тачка 2) овог члана, у смислу овог закона, не сматрају колекционарским добрима у смислу члана 36. овог закона и да се не продају у нумизматичке сврхе.

Одредбама става 4. истог члана Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на:

1) промет и увоз инвестиционог злата, укључујући и инвестиционо злато чија је вредност наведена у потврдама о алоцираном или неалоцираном злату, злато којим се тргује преко рачуна за трговање златом, укључујући и зајмове и замене злата (своп послови) који подразумевају право власништва или потраживања у

вези са златом, као и активности у вези са инвестиционим златом на основу фјучерс и форвард уговора чији је резултат пренос права располагања или права потраживања у вези са инвестиционим златом;

2) промет услуга посредника који у име и за рачун налогодавца врши промет инвестиционог злата.

Према одредбама члана 36б став 5. Закона, изузетно од става 4. овог члана, обвезник ПДВ може да се определи да ће на промет инвестиционог злата обрачунати ПДВ достављањем обавештења надлежном пореском органу, ако:

1) производи инвестиционо злато, односно прерађује злато у инвестиционо злато, а промет врши другом обвезнику ПДВ;

2) у оквиру своје делатности врши промет злата за индустријске сврхе, а промет инвестиционог злата врши другом обвезнику ПДВ.

У складу са одредбом става 6. истог члана Закона, порески дужник за промет инвестиционог злата из става 5. овог члана је обвезник ПДВ којем је тај промет извршен.

Одредбом става 7. истог члана Закона прописано је да ако се обвезник ПДВ из става 5. овог члана определио за обрачунавање ПДВ на промет инвестиционог злата, право на опредељење за обрачунавање ПДВ, о чему доставља обавештење надлежном пореском органу, има и посредник који врши промет услуга из става 4. тачка 2) овог члана.

Обвезник ПДВ из ст. 5. и 7. овог члана обрачунава ПДВ на промет инвестиционог злата и промет услуга посредовања код промета инвестиционог злата почев од пореског периода по истеку пореског периода у којем је доставио обавештење надлежном пореском органу (став 8. истог члана Закона).

Према одредби члана 36б став 9. Закона, обвезник ПДВ који врши промет инвестиционог злата на који се не плаћа ПДВ у складу

са овим чланом, има право да по основу тог промета одбије као претходни порез ПДВ обрачунат за:

1) промет инвестиционог злата који му је извршио обвезник ПДВ из става 5. овог члана;

2) промет или увоз злата намењеног преради у инвестиционо злато;

3) промет услуга које се односе на промену облика, масе или финоће злата, односно инвестиционог злата.

Обвезник ПДВ који врши промет инвестиционог злата на који се не плаћа ПДВ у складу са овим чланом, а који производи инвестиционо злато или прерађује злато у инвестиционо злато, има право да одбије као претходни порез ПДВ обрачунат за промет добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који су у непосредној вези са производњом или прерадом тог злата (став 10. истог члана Закона).

Обвезник ПДВ из ст. 5. и 7. овог члана који се определио за обрачунавање ПДВ на промет инвестиционог злата и промет услуга посредовања код промета инвестиционог злата, има право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом (став 11. истог члана Закона).

Обвезник ПДВ који врши промет инвестиционог злата дужан је да издаје рачуне за промет инвестиционог злата, да води евиденцију о свим активностима у вези са инвестиционим златом, посебно о лицима којима је извршио промет инвестиционог злата, као и да чува евиденцију у складу са овим законом (став 12. истог члана Закона).

Правилником о начину и поступку достављања обавештења о опредељењу за обрачунавање ПДВ за промет инвестиционог злата, садржини рачуна за промет инвестиционог злата и садржини евиденције о том промету („Службени гласник РС“, бр. 23/18) ближе се уређује начин и поступак достављања обавештења о опредељењу

за обрачунавање ПДВ за промет инвестиционог злата, садржини рачуна за промет инвестиционог злата и садржини евиденције о том промету.

7. Да ли је обвезник ПДВ – инвеститор дужан да обрачуна ПДВ у случају када купи власничке уделе на грађевинском земљишту од физичких лица – власника идеалних делова од $\frac{1}{2}$, при чему ће накнаду за промет власничког удела једног физичког лица исплатити делом у новцу, а делом тако што ће физичком лицу извршити први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, који је у својству инвеститора изградио на купљеном земљишту?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-396/2019-04 од 25.11.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ купи власничке уделе на грађевинском земљишту од физичких лица – власника идеалних делова од $\frac{1}{2}$, при чему ће накнаду за промет власничког удела једног физичког лица исплатити делом у новцу, а делом тако што ће физичком лицу извршити први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, који је у својству инвеститора изградио на купљеном земљишту, обвезник ПДВ – инвеститор дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. С тим у вези, основицу за обрачунавање ПДВ за први пренос права располагања на предметној економски дељивој целини чини разлика између тржишне вредности власничког удела на предметном

земљишту на дан преноса власничког удела и износа који је обвезник ПДВ исплатио физичком лицу у новцу на име преноса тог власничког удела, без ПДВ.

***

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и први пренос власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката (став 3. тач. 7) и 7а) истог члана Закона.

Према члану 17. став 5. Закона и члану 3. став 1. Правилника о начину утврђивања пореске основице за обрачунавање ПДВ код промета добара и услуга који се врши уз накнаду („Службени гласник“, бр. 86/15), ако се накнада или део накнаде не остварују у новцу, већ у облику промета добара и услуга, основицом се сматра тржишна вредност тих добара и услуга на дан њихове испоруке, у коју није укључен ПДВ.

8. Ко је порески дужник за промет у случају када обвезник ПДВ – продавац бензинске станице изврши пренос права располагања на том објекту другом обвезнику ПДВ – купцу који ће предметно добро користити искључиво за промет

са правом на одбитак претходног пореза, на основу уговора којим је предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ?
(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-523/2019-04 од 21.11.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), на први пренос права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту, који изврши обвезник ПДВ, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом. Поред првог преноса права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту, ПДВ се опорезује и сваки други пренос права располагања на грађевинском објекту, ако су истовремено испуњени следећи услови:

- да се промет врши између обвезника ПДВ;
- да је уговором на основу којег се врши пренос права располагања предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ;
- да обвезник ПДВ – купац објекта има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез у потпуности (ако ће предметно добро користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет за који се сматра да је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији).

Сагласно наведеном, под претпоставком да у конкретном случају није реч о првом преносу права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту – бензинској станици са опремом која чини саставни део бензинске станице (у даљем тексту: бензинска станица), када обвезник ПДВ – продавац бензинске станице изврши пренос права располагања на том објекту другом обвезнику ПДВ – купцу који ће предметно добро

користити искључиво за промет са правом на одбитак претходног пореза, на основу уговора којим је предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, порески дужник за тај промет је обвезник ПДВ – купац. ПДВ се обрачунава по пореској стопи ПДВ од 20%. Промет земљишта на којем се налази бензинска станица, земљишта које служи редовној употреби бензинске станице и опреме која не чини саставни део бензинске станице, сматра се споредним прометом који се врши уз промет бензинске станице. Према томе, обвезник ПДВ – купац бензинске станице дужан је да на укупан износ накнаде за извршени промет бензинске станице (који укључује и споредни промет добара) обрачуна ПДВ по пореској стопи од 20%. Обрачунати ПДВ обвезник ПДВ – купац има право да одбије као претходни порез у складу са Законом. Међутим, ако је обвезник ПДВ – продавац грешком издао рачун у којем је за промет добара која се сматрају споредним прометом исказао ПДВ, обвезник ПДВ – купац нема право да тако исказани ПДВ одбије као претходни порез, с обзиром да у овом случају нису испуњени услови прописани чланом 28. Закона.

Када обвезник ПДВ – продавац грешком обрачуна ПДВ за промет добара за који није порески дужник у складу са Законом и искаже обрачунати ПДВ у рачуну који је за тај промет издао другом обвезнику ПДВ – купцу, обвезник ПДВ – продавац дужан је да тако исказани ПДВ плати док у новом рачуну не исправи износ ПДВ, при чему обвезник ПДВ – продавац може да исправи тај износ ПДВ ако обвезнику ПДВ – купцу изда нови рачун у складу са Законом (у којем, између осталог, треба да наведе одредбу Закона на основу које ПДВ није обрачунат). Исправка грешком исказаног ПДВ врши се у пореском периоду у којем је издат рачун са исправљеним износом ПДВ.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем

тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 2) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара, обвезник ПДВ, за промет грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ у складу са овим законом.

У складу са чланом 17. став 1. Закона, пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем

тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре

електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Одредбом члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

1) који је опорезив ПДВ;

2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног

пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

У складу са одредбом става 5. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник:

1) из члана 10. став 1. тачка 3) и став 2. тач. 1)–5) овог закона, под условом да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана;

2) из члана 10. став 2. тачка 6) овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим законом, да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

Ако обвезник у рачуну за испоручена добра и услуге исказе већи ПДВ од оног који у складу са овим законом дугује, дужан је да тако исказан ПДВ плати, док у новом рачуну не исправи износ ПДВ (члан 44. став 1. Закона).

Према ставу 2. истог члана Закона, исправка ПДВ из става 1. овог члана врши се у пореском периоду у којем је издат рачун са исправљеним износом ПДВ.

9. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана у случају када је један део цене стана плаћен компензацијом на име ранијег потраживања купца према продавцу, а други део цене је плаћен на текући рачун продавца

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-777/2019-04 од 21.11.2019. год.)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) и члана 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 107/04, 65/05, 63/07, 107/12, 120/12, 74/13, 66/14, 44/18 – др. закон и 104/18, у даљем тексту: Правилник). Наиме, физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно су својини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Међутим, када уговорена цена стана са ПДВ није у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, већ је један део цене плаћен компензацијом на име ранијег потраживања купца према продавцу, а други део цене је плаћен на текући рачун продавца, физичко лице које купује стан нема право на рефундацију ПДВ по том основу.

Независно од наведеног, у случају када су испуњени сви прописани услови за остваривање права на рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана, купац првог стана може да оствари наведено право на основу захтева који се подноси надлежном

пореском органу на Обрасцу РФН – Захтев купца првог стана за рефундацију ПДВ у складу са Правилником. Уз наведени захтев надлежном пореском органу доставља се документација наведена у члану 10а став 5. Правилника.

***

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана (члан 56а став 8. Закона).

Према одредби члана 10а став 1. Правилника, купац првог стана из члана 56а Закона остварује рефундацију ПДВ у складу са Законом, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу.

Захтев из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу РФН – Захтев купца првог става за рефундацију ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 10а став 4. Правилника).

У складу са чланом 10а став 5. Правилника, уз захтев из става 1. овог члана доставља се:

- 1) извод из матичне књиге рођених;
- 2) уверење о држављанству;
- 3) доказ о пребивалишту (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);
- 4) оверена копија уговора о купопродаји стана;
- 5) рачун или други документ који служи као рачун о купопродаји стана у којем је исказан ПДВ;
- 6) доказ да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена уплатом на текући рачун продавца, односно доказ да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунатог за први пренос права располагања на стану уплатом на текући рачун продавца у случају куповине стана под непрофитним условима из члана 56а став 3. Закона;
- 7) оверена изјава купца стана да купује први стан.

10. Норматив расхода за освежавајућа безалкохолна пића

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-00-350/2019-04 од 20.11.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), са прометом добара уз накнаду изједначава се исказани расход (кало, растур, квар и лом) изнад количине утврђене актом који доноси Влада Републике Србије, тј. Уредбом о количини

расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа порез на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 124/04, у даљем тексту: Уредба). На расход (кало, растур, квар и лом) до количине утврђене Уредбом ПДВ се не обрачунава и не плаћа, док се на расход изнад количине утврђене Уредбом, ПДВ обрачунава и плаћа у складу са Законом.

У складу са чланом 3. став 1. Уредбе, обвезник ПДВ утврђује расход непосредно пошто је одређени расход настао, или редовним или ванредним пописом робе у складишту, стоваришту, магацину, продавници или другом сличном објекту. Расход се утврђује у пореском периоду применом процента предвиђеног Нормативом за утврђивање расхода на који се на плаћа порез на додату вредност (у даљем тексту: Норматив расхода), односно нормативом обвезника, на количину робе (добара) која је у том пореском периоду набављена, прерађена, произведена или продата. Када је реч о расходу робе (добара) која је обухваћена Нормативом расхода, ПДВ се не обрачунава и не плаћа до количине утврђене према Нормативу расхода.

Нормативом расхода обухваћена су освежавајућа безалкохолна пића. С тим у вези, а у конкретном случају, обвезник ПДВ који производи наведена добра, и то: негазирану воду, газирану воду и друга безалкохолна газирана пића, нема обавезу да обрачуна и плати ПДВ на расход настао у пореском периоду у процесу производње до количине утврђене применом процента предвиђеног Нормативом расхода – за сировине и репродукциони материјал 0,50%, за амбалажу – флаше 0,30% и за готове производе 0,30%. Ако обвезник ПДВ – произвођач обавља и делатност трговине на велико, као и делатност трговине на мало, на расход безалкохолних пића у флашама и другом паковању настао при обављању делатности трговине на велико, ПДВ се не обрачунава до количине утврђене применом процента од 0,35%, док се на расход тих добара настао при обављању делатности трговине на мало, ПДВ не обрачунава до количине утврђене применом процента од 0,70%.

Поред тога напомињемо, у процесу производње освежавајућих безалкохолних пића проценти предвиђени Нормативом расхода за сировине, репродукциони материјал и амбалажу не могу се применити на количину произведених освежавајућих безалкохолних пића у одређеном пореском периоду. Примера ради, а под условом да је расход сировине, репродукционог материјала и амбалаже заиста и настао у одређеном пореском периоду, наведени проценти могу се применити на количину сировине, репродукционог материјала и амбалаже која је набављена у том пореском периоду.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Према одредби члана 2. Уредбе о количини расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа порез на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 124/04, у даљем тексту: Уредба), расходом се сматрају губици који настају при манипулацији добрима, као последица природних утицаја, технолошког процеса или као последица предузимања неопходних радњи у поступку производње и промета добара.

Одредбом члана 3. став 1. Уредбе прописано је да обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: обвезник) утврђује расход непосредно пошто је одређени расход настао, или редовним

или ванредним пописом робе у складишту, стоваришту, магацину, продавници или другом сличном објекту.

Утврђивање расхода врши овлашћено лице или пописна комисија обвезника, а о извршеном попису обавезно се састављају записник и пописна листа (став 2. истог члана Уредбе).

Према одредбама члана 4. ст. 1. и 2. Уредбе, порез на додату вредност не плаћа се на расход из чл. 2. и 3. ове уредбе до количине утврђене према Нормативу за утврђивање расхода на који се не плаћа порез на додату вредност (у даљем тексту: Норматив расхода), који је одштампан уз ову уредбу и чини њен саставни део, а за добра која нису обухваћена Нормативом расхода, количина расхода се утврђује према нормативу обвезника, ако надлежни порески орган не утврди другу количину.

У складу са чланом 4. став 3. Уредбе, Норматив расхода из става 1. овог члана изражава се у проценту од количине робе која је у одређеном пореском периоду набављена, прерађена, произведена или продата.

11. Да ли се испорука са уградњом часовника за чије су функционисање потребне инсталација за проток електричне енергије и инсталација за функционисање интернета, односно интранета, укључујући и наведене инсталације, односно једну од тих инсталација, као и испорука са уградњом наведених часовника без инсталација, сматра прометом добара из области грађевинарства?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00724/2019-04 од 19.11.2019. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14

– др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

С тим у вези, прометом добара из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, као активност из групе 43.21 – Постављање електричних инсталација Класификације делатности, која је наведена у члану 2. став 1. тачка 11) Правилника, сматра се испорука са уградњом часовника за чије су функционисање потребне инсталација за проток електричне енергије и инсталација за функционисање интернета, односно интранета, укључујући и наведене инсталације, односно једну од тих инсталација, као и испорука са уградњом наведених часовника без инсталација.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка б) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредби члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5) став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41 .20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43. 11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43 .21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;

- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Када обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. ст. 1. и 3. тачка б) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 2. истог члана Правилника).

Када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са Законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. ст. 1. и 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 3. истог члана Правилника).

12. Да ли супружници који купују први стан, а који на дан овере уговора о купопродаји тог стана нису држављани Републике, имају право на рефундација ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-585/2019-04 од 15.11.2019. год.)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07,

93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) и члана 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефракције и рефундације ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 107/04, 65/05, 63/07, 107/12, 120/12 74/13, 66/14, 44/18 – др. закон и 104/18, у даљем тексту: Правилник). Наиме, физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Купац првог стана који испуњава наведене услове остварује рефундацију ПДВ, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу. Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају бити испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из члана 56а став 2. тачка 2), односно става 3. истог члана Закона, који морају бити испуњени на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана. Међутим, уколико неки од прописаних услова није испуњен на дан овере уговора о купопродаји стана, односно на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, у складу са Законом, физичко лице које купује први стан нема право на рефундацију ПДВ по том основу. С тим у вези, а узимајући у обзир одредбу члана 458. став 3. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99, 23/99, 35/99, 44/99), према којој се продаја може односити и на будућу ствар, када супружници који купују први стан на дан овере

уговора о купопродаји тог стана нису држављани Републике, у том случају није испуњен услов за остваривање права на рефундацију ПДВ прописан одредбом члана 56а став 1. Закона.

***

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике.

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом.

Изузетно од става 2. тачка 2) овог члана, код куповине стана под непрофитним условима од јединице локалне самоуправе или непрофитне стамбене организације основане од стране јединице локалне самоуправе за реализацију активности уређених прописима из области социјалног становања, рефундација ПДВ из става 1. овог члана може да се оствари под условом да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунаог за први пренос права располагања на стану, на текући рачун продавца (став 3. истог члана Закона).

Сагласно одредби става 8. истог члана Закона, надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености

услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана.

Према одредби члана 10а став 1. Правилника, купац првог стана из члана 56а Закона остварује рефундацију ПДВ у складу са Законом, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу.

13. Порески третман преноса дела имовине у поступку статусне промене издвајања уз оснивање у случају када је у документацији о спровођењу статусне промене наведено да део имовине која се преноси чини земљиште, а фактички је реч о преносу права располагања на објектима изграђеним без грађевинске дозволе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-97/2019-04 од 20.9.2019. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18, у даљем тексту: Закон), на први пренос права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту, који изврши обвезник ПДВ, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом. Правилником о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник) уређено је, између осталог, шта се сматра новоизграђеним грађевинским објектима и економски дељивим целинама у оквиру новоизграђених грађевинских објеката.

ПДВ опорезује се и пренос права располагања на грађевинском објекту, ако су истовремено испуњени следећи услови:

– да се промет врши између обвезника ПДВ;

– да је уговором на основу којег се врши пренос права располагања предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ;

– да обвезник ПДВ – купац објекта има право да обрачунати ПДВ одбије као претходни порез у потпуности (ако ће предметно добро користити за промет са правом на одбитак претходног пореза тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет за који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији).

У другим случајевима, на пренос права располагања на грађевинском објекту, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

Код промета грађевинског објекта (независно од тога да ли је реч о првом преносу права располагања на новоизграђеном или о неком другом преносу права располагања на грађевинском објекту), промет земљишта на коме се налази грађевински објекат и земљишта које служи редовној употреби тог објекта (у даљем тексту: припадајуће земљиште), сматра се споредним прометом који се врши уз промет објекта у складу са Законом. Одређивање које се земљиште сматра земљиштем за редовну употребу објекта уређено је Законом о промету непокретности („Службени гласник РС“, бр. 93/14, 121/14 и 6/15) и Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 – одлука УС, 50/13 – одлука УС, 98/13 – одлука УС, 132/14, 145/14, 83/18 и 31/19).

Наиме, у случају када обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине у поступку статусне промене издвајања уз оснивање у складу са законом којим се уређују привредна друштва, при чему за пренос тог дела имовине нису испуњени услови за примену члана 6. став 1. тачка 1) Закона, промет сваког добра, односно услуге који се врши тим преносом сматра се посебним прометом у складу са Законом. С тим у вези, ако је у документацији о спровођењу

статусне промене наведено да део имовине која се преноси чини земљиште, а фактички је реч о преносу права располагања на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, од којих је један објекат преносилац имовине изградио закључно са 31. децембром 2004. године, а два објекта од 1. јануара 2005. године, за промет објекта који је изграђен закључно са 31. децембром 2004. године (укључујући и припадајуће земљиште) прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, док за промет објеката изграђених од 1. јануара 2005. године (укључујући и припадајуће земљиште) постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу са Законом, с обзиром да је реч о првом преносу права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима.

Поред тога, с обзиром да је обвезник ПДВ – преносилац дела имовине пре статусне промене набавио одређена добра, односно услуге у циљу изградње других грађевинских објеката на предметном земљишту, мишљења смо да се део земљишта опредељен за изградњу тих објеката не сматра земљиштем које служи редовној употреби три изграђена објекта. С тим у вези, пренос права располагања на делу земљишта намењеног за изградњу других објекта (земљиште испод планираних објеката и земљиште које би служило редовној употреби тих објеката) сматра се посебним прометом за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза. То значи да ако је обвезник ПДВ – преносилац дела имовине по основу набављених добара, односно услуга исказао обрачунати ПДВ за промет добара, односно услуга претходних учесника у промету – обвезника ПДВ као претходни порез, па је уместо изградње грађевинских објеката за потребе обављања делатности у оквиру које врши промет са правом на одбитак претходног пореза у складу са Законом, извршио промет земљишта за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, обвезник ПДВ – преносилац дела имовине дужан је да сходном применом одредаба члана 28. Закона за порески период у којем је постало извесно да набавка предметних добара, односно услуга није

извршена за потребе обављања делатности у оквиру које се врши промет са правом на одбитак претходног пореза, изврши исправку одбитка претходног пореза.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Код преноса целокупне имовине или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом (члан 5. став 7. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим

преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Сагласно одредби члана 25. став 2. тачка 2) Закона, на промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и на давање у закуп тог земљишта, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши предметни промет нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника, објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку ипи биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Одредбом члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

1) који је опорезив ПДВ;

2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Испуњење услова за коришћење права на пореско ослобођење у складу са чланом 50а Закона о порезу на добит правних лица у случају обвезника чија је делатност испитивање терена ради експлоатације руде, као и сама експлоатација руде

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-491/2019-04 од 31.12.2019. год.)

У складу са одредбом члана 50а став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 86/19, у даљем тексту: Закон), порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Пореско ослобођење примењује се по испуњењу услова из става 1. овог члана, од прве године у којој је остварена опорезива добит (члан 50а став 4. Закона).

Сагласно члану 50а став 5. Закона, новозапосленим лицима у смислу става 1. овог члана сматрају се лица која је обвезник запослио у периоду улагања, тако да у моменту испуњења услова за коришћење наведеног пореског ослобођења обвезник има најмање 100 додатно запослених на неодређено време у односу на број запослених на неодређено време који је имао на последњи дан периода који претходи периоду у којем је започео улагања из става 1. овог члана.

У конкретном случају, а како произилази из садржине поднетог захтева, обвезник чија је делатност испитивање терена ради експлоатације руде, као и сама експлоатација руде, извршио је улагања у основна средства (земљиште и опрему) у циљу предузимања активности које подразумевају идентификацију локације, положаја, величине и геофизичких особина, односно састава потенцијалног рудног налазишта. Након извршеног испитивања терена, обвезник је отпочео са спровођењем активности које подразумевају конструкцију, односно изградњу више подземних и надземних објеката и инсталацију опреме, а у циљу експлоатације руде (коју ће започети у неком од наредних пореских периода).

Сагласно наведеном, право на пореско ослобођење из члана 50а Закона остварује се по основу улагања у основна средства која обвезник користи за обављање претежне (регистроване) делатности или делатности која је уписана у његовом оснивачком акту или другом акту којим се одређују делатности које обвезник обавља. Према томе, када обвезник изврши улагање у куповину основних средстава (између осталог и земљишта евидентираног у пословним књигама обвезника као основно средство у власништву) у износу већем од једне милијарде динара, а које користи за обављање делатности које су наведене у његовом оснивачком или другом акту (нпр. испитивање терена ради експлоатације руде), обвезнику се, уз испуњење осталих Законом прописаних услова, признаје право на пореско ослобођење из члана 50а Закона.

2. Порески третман прихода који Инжењерска комора Србије оствари по основу спровођења стручног испита

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-595/2019-04 од 13.12.2019. год.)

Сагласно члану 1. став 3. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 95/18, у даљем тексту:

Закон), порески обвезник је, у складу са овим законом, и друго правно лице које није основано ради остваривања добити, већ је у складу са законом основано ради постизања других циљева утврђених у његовим општим актима, ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (у даљем тексту: недобитна организација).

У складу са ставом 4. истог члана Закона, недобитном организацијом из става 3. овог члана нарочито се сматрају: установа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе; политичка организација; синдикална организација; комора; црква и верска заједница; удружење; фондација и задужбина.

Према одредбама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 37/19 – др. закон), Инжењерска комора Србије (у даљем тексту: Комора) је правно лице основано тим законом у циљу унапређења услова за обављање стручних послова у области просторног и урбанистичког планирања, пројектовања, изградње објеката и других области значајних за планирање и изградњу, заштите општег и појединачног интереса у обављању послова у тим областима, организовања у пружању услуга у наведеним областима, као и ради остваривања других циљева.

Према члану 161. ст. 1. и 3. Закона о планирању и изградњи, стручни испит, који је као услов за обављање одређених послова прописан овим законом, полаже се пред комисијом коју образује министар надлежан за послове урбанизма и грађевинарства, а административно-стручне и техничке послове у вези са полагањем стручног испита министарство надлежно за послове урбанизма и грађевинарства може поверити струковној организацији, односно струковном удружењу на основу уговора који надлежно министарство закључује са том организацијом.

У складу са чланом 166. став 1. Закона о планирању и изградњи, Комора стиче средства за рад од чланарине, накнаде за утврђивање испуњености услова за одговорне урбанисте, пројектанте, одговорне извођаче радова, као и одговорне планере, донација, спонзорства, поклона и других извора у складу са законом.

Имајући у виду наведено, приход Коморе, остварен по основу накнада за полагање стручног испита у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи, при чему предметни приход Комора остварује по основу обављања поверених послова из своје надлежности, према нашем мишљењу, не сматра се приходом оствареним на тржишта и не опорезује се у складу са Законом.

3. Признавања расхода у пореском билансу обвезника по основу исплате новчаног износа другој страни у судском спору, при чему предметна исплата представља накнаду штете

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-965/2019-04 од 13.12.2019. год.)

Одредбом члана 6. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 1. Закона).

У складу са чланом 7а тачка б) Закона, на терет расхода не признају се новчане казне, уговорне казне и пенали.

У конкретном случају, а како произилази из садржине поднетог дописа, обвезник је закључио купопродајни уговор са другим лицем којим су уговорне стране дефинисале међусобна права и обавезе по основу купопродаје одређене робе. Међутим, после неколико година међу уговорним странама настао је спор везан за количину робе коју је потребно испоручити другој страни, што је резултирало покретањем судског спора (од стране друге уговорне стране) са захтевом за накнаду штете. Наведени судски спор окончан је закључењем судског поравнања којим је, како наводите у поднетом допису, предвиђено да свака уговорна страна (као учесница у судском спору) сноси своје трошкове парничног поступка, а обвезник се (као тужени) обавезује да ће другој страни (тужиоцу) накнадити штету у износу који је одређен предметним поравнањем.

У смислу закона који уређује облигационе односе, лице одговорно за штету дужно је да успостави стање које је било пре него што је штета настала, а кад успостављање ранијег стања није могуће, или кад суд сматра да није нужно да то учини одговорно лице, суд ће одредити да оно исплати оштећенику одговарајућу своту новца на име накнаде штете.

Према томе, расход који обвезник евидентира у својим пословним књигама по основу исплате новчаног износа другој страни у судском спору, при чему предметна исплата, сагласно позитивним прописима и, с тим у вези, закљученом судском поравнању представља накнаду штете (настале у вези са пословањем обвезника), признаје се у пореском билансу, у складу са чланом 7. став 1. Закона.

Напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају, сходно закону који уређује порески поступак и пореску администрацију, у поступку контроле утврђује све неопходне чињенице које су од утицаја на висину пореске обавезе.

4. Порески третман расхода насталог по основу исправке вредности потраживања – (индиректног отписа) зајма датог повезаном правном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01090/2019-04 од 12.12.2019. год.)

У складу са чланом 16. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, у даљем тексту: Закон), на терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, под условом:

- 1) да се несумњиво докаже да су та потраживања претходно била укључена у приходе обвезника;
- 2) да су та потраживања у књигама пореског обвезника отписана као ненаплатива;
- 3) да порески обвезник пружи доказе да су потраживања утужена, односно да је покренут извршни поступак ради наплате потраживања, или да су потраживања пријављена у ликвидационом или стечајном поступку над дужником.

Одредбом члана 16. став 2. Закона прописано је да се на терет расхода признаје и отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП не исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, уколико обвезник испуни услове прописане одредбама става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Сагласно ставу 7. истог члана Закона, на терет расхода признаје се исправка вредности појединачних потраживања из ст. 1. и 2. овог члана, ако је од рока за њихову наплату, односно реализацију, до краја пореског периода прошло најмање 60 дана.

Имајући у виду наведено, у случају када је обвезник исказао у својим пословним књигама расход по основу исправке вредности (индиректног отписа) зајма датог повезаном правном лицу, тако исказан расход признаје се у складу са чланом 16. став 7. Закона.

Међутим, да би се овако исказан расход трајно признао, неопходно је да обвезник, у пореском периоду у којем врши (директан) отпис тако исправљених потраживања, испуни услове прописане одредбама члана 16. став 1, односно став 2. Закона.

5. Утврђивање капиталног добитка за непокретност – пословни објекат коју је обвезник продао 2018. године, а која је била у његовом власништву дуже од 30 година

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-243/2019-04 од 10.12.2019. год.)

Одредбама члана 6. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

У смислу члана 23. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се приходи у износима утврђеним у билансу успеха сачињеном у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП, и прописима којима се уређује рачуноводство, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Према члану 27. став 1. тачка 1) Закона, капитални добитак обвезник остварује продајом, односно другим преносом уз накнаду (у даљем тексту: продаја) непокретности које је користио, односно које користи као основно средство за обављање делатности укључујући и непокретности у изградњи.

У смислу члана 27. ст. 3. и 4. Закона, капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине из ст. 1. и 2. овог члана (у даљем тексту: имовина) и њене набавне цене, утврђене према одредбама овог закона, а ако је разлика негативна, у питању је капитални губитак.

Према члану 29. став 1. Закона, за сврху одређивања капиталног добитка, набавна цена јесте цена по којој је обвезник стекао имовину, умањена по основу амортизације утврђене у складу са овим законом.

Сходно ставу 2. истог члана Закона, набавна цена у смислу овог члана коригује се на процењену, односно фер вредност, утврђену у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и усвојеним рачуноводственим политикама, уколико је промена на фер вредност исказивана у целини као приход периода у коме је вршена.

Како произилази из садржине поднетог дописа, обвезник је 2018. године продао пословни објект који је био у његовом власништву дуже од 30 година, при чему је предметни објект користио, између осталог, као инвестициону некретнину, коју је, почев од 2014. године, вредновао по фер вредности, а разлике по основу накнадних процена евидентирао кроз биланс успеха (у корист прихода, односно на терет расхода). С тим у вези, поставило се питање утврђивања набавне вредности предметне некретнине за сврху одређивања капиталног добитка.

Сагласно наведеним одредбама Закона, набавна цена за сврху одређивања капиталног добитка јесте цена по којој је обвезник стекао непокретност, умањена по основу пореске амортизације (која се примењује почев од 2004. године).

Имајући у виду да се, у конкретном случају, ради о непокретности која је стечена пре 1. јануара 2004. године, набавна цена те непокретности јесте цена по којој је обвезник стекао непокретност (умањена по основу амортизације и увећана по основу ревалоризације, у складу са прописима о рачуноводству који су се примењивали до краја 2003. године) умањена за износ пореске амортизације (која се утврђује почев за 2004. годину, до дана продаје). Тако утврђена набавна цена увећава се за износ фер вредности предметне непокретности, под условом да је тај износ исказиван као приход периода у којем је процена вршена и опорезован у складу са Законом.

6. Обавеза подношења пореске пријаве и пореског биланса сталне пословне јединице преко које нерезидентно правно лице обавља делатност на територији Републике, у случају када приходи сталне пословне јединице, остварени у складу са одредбама међународног ратификованог споразума, не подлежу опорезивању порезом на добит
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-594/2019-04 од 10.12.2019. год.)

Одредбом члана 3. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да нерезидент Републике (у даљем тексту: нерезидентни обвезник) подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике на начин прописан овим законом, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Нерезидентни обвезник је, у смислу овог закона, правно лице које је основано и има место стварне управе и контроле ван територије Републике (члан 3. став 2. Закона).

Сагласно одредби члана 5. став 2. Закона, нерезидентни обвезник који обавља делатност преко сталне пословне јединице која не води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство, дужан је да води у тој сталној пословној јединици евиденцију којом се обухватају сви подаци о приходима и расходима, као и други подаци од значаја за утврђивање добити коју та јединица остварује пословањем на територији Републике, и да подноси порески биланс и пореску пријаву.

С тим у вези, стална пословна јединица нерезидентног обвезника која обавља делатност на територији Републике Србије, али не води пословне књиге у складу са прописима којима се уређује рачуноводство, за утврђивање основице пореза на добит правних лица саставља порески биланс на Обрасцу ПБПЈ чија садржина је прописана Правилником о начину исказивања прихода и расхода ради утврђивања добити коју стална пословна јединица нерезидентног обвезника оствари на територији Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 41/15).

Указујемо да Устав Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06), у члану 16, поред осталог, предвиђа да су општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.

Како произилази из садржине поднетог захтева, нерезидентно правно лице (јапанска компанија, у конкретном случају) учествује у пројекту који се финансира средствима зајма у складу са Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Јапана у вези са пројектом за изградњу постројења за одсумпоравање за термоелектрану „Никола Тесла“ („Службени гласник РС – Међународни уговори“, бр. 1/2012, у даљем тексту: Споразум), а којим је предвиђено да ће Влада Републике Србије изузети, између осталог, јапанске компаније у својству добављача, уговорних страна и/или консултаната од свих фискалних оптерећења и пореза у Републици Србији у вези са

приходом од производа и/или услуга испоручених по основу Зајма (тачка 8. алинеја (б) Споразума).

Сагласно наведеном, а имајући у виду одредбе ратификованог Споразума, као и мишљење овог министарства (на које се у захтеву позивате) сматрамо да стална пословна јединица (у конкретном случају) под редним бројем 1. Обрасца ПБПЈ исказује износ прихода остварених пословањем на територији Републике Србије, умањен за износ прихода оствареног по основу пројекта (ради чије реализације је закључен и ратификован предметни споразум). Међутим, уколико стална пословна јединица на територији Републике обавља искључиво активности које су у вези са реализацијом предметног пројекта, под овим редним бројем Обрасца ПБПЈ се не исказује податак, или се уписује вредност нула („0“).

7. Признавање расхода у пореском билансу обвезника када се ради о трансакцијама међу повезаним лицима

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-718/2019-04 од 05.12.2019. год.)

Одредбом члана 8. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се трошкови материјала и набавна вредност продате робе признају у износима обрачунатим применом методе пондерисане просечне цене или FIFO методе.

Како произилази из садржине поднетих дописа, обвезник је набавио робу од другог обвезника – добављача, свог повезаног лица, по цени умањеној за одобрени рабат, за који је добављач накнадно закључио да је био погрешно процењен, тако да је првобитно одобрени рабат смањен, а обвезник (накнадно) задужен по том

основу. С тим у вези, поставило се питање да ли се расход исказан у пословним књигама обвезника, у конкретном случају, признаје у пореском билансу.

Сагласно наведеном, расход који обвезник, у складу са прописима о рачуноводству, искаже у својим пословним књигама по основу корекције рачуна набавне вредности продате робе, признаје се у пореском билансу обвезника.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о трансакцијама међу повезаним лицима, напомињемо да се у погледу вредности робе набављене од повезаног лица примењују одредбе овог закона којима су прописана правила о трансферним ценама.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли Ловачко удружење „Кикинда“ има право на ослобођење од пореза на имовину за пољопривредно земљиште у државној својини на коме је то удружење ималац права коришћења чији део је, по спроведеном поступку јавног надметања пред одговарајућом комисијом града Кикинда, уговором дат у закуп другим лицима која су успоставила државину тог земљишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00646/2019-04 од 25.12.2019. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа, односно коришћења стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу утовара о финансијском лизингу.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима се, у смислу става 1. тог члана, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Кад на непокретности, поред права својине, постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тач. 7) и 8) овог закона, односно у случају из тачке б) тог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2а став 1. Закона).

Кад на непокретности, поред права, односно коришћења из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тачка 8) овог закона, постоји и државина из тачке 7) тог става, порез на имовину плаћа се на државину, а не на право, односно на коришћење из тач. 2) до 5) и тачке 8) овог закона (члан 2а став 2. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.

Према томе, кад је на пољопривредном земљишту у јавној својини конституисано право коришћења у складу са законом којим се уређује јавна својина у корист лица које није ималац права својине (у конкретном случају, у корист Ловачког удружења „Кикинда“,

у даљем тексту: удружење), порез на имовину плаћа се на право коришћења, а обвезник пореза на имовину је ималац тог права.

Ако је имаоцу права коришћења на пољопривредном земљишту у јавној својини престало то право али је и даље у државини предметног земљишта (као фактичкој власти над тим земљиштем), порез на имовину плаћа се на државину без правног основа, а порески обвезник је држалац земљишта.

Ваши наводи да је пољопривредно земљиште у јавној својини на коме је удружење и даље ималац права коришћења (што је уписано у катастру непокретности) дато у закуп другим лицима, након спроведеног јавног надметања пред Комисијом за спровођење поступка јавног надметања за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини града Кикинда, не доводи до престанка пореске обавезе удружења – све док је конкретно удружење ималац права коришћења пољопривредног земљишта у јавној својини. Такође, нема законског основа да се удружење из тог разлога ослободи пореза на имовину на делу земљишта на коме је конституисано право закупа других лица.

2. Приговор на Одлуку о утврђивању просечних цена квадратног метра одговарајућих непокретности на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2019. годину коју је донела Скупштина града Београда
(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 464-01-00425/2019-04 од 19.12.2019. год.)

Према одредби члана 6. став. 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19, у даљем тексту: Закон), вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује се применом следећих елемената:

1) корисна површина:

2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Према одредби члана 6. став 3. Закона, зоне из става 1. тачка 2) овог члана представљају делове територије јединице локалне самоуправе које надлежни орган јединице локалне самоуправе одлуком може одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (у даљем тексту: зоне).

Јединица локалне самоуправе дужна је да на својој територији одреди најмање две зоне у складу са ставом 3. овог члана (члан 6. став 4. Закона).

Према члану 6. став 5. Закона, просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, које припадају истој јединици локалне самоуправе (члан 6. став 7. Закона).

Према томе, начин утврђивања просечних цена квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама, као елемента за утврђивање основице пореза на имовину, прописан је Законом. Просечну цена квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама, односно граничним зонама, у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Напомињемо да је Министарство финансија надлежно за давање мишљења у примени прописа којима се уређују порези на имовину, ако у вези са њима постоје недоумице и нејасноће. Међутим, Министарство финансија није надлежно за преиспитивање Одлуке о утврђивању просечних цена квадратног метра одговарајућих непокретности за утврђивање пореза на имовину, коју доносе јединице локалне самоуправе.

3. Да ли се код стицања права својине на земљишту на коме се налазе објекти који нису укњижени, које се остварује на основу правоснажне судске пресуде донете на основу признања, порез на пренос апсолутних права утврђује и за неукњижене објекте који се налазе на том земљишту?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00607/2019-04 од 11.12.2019. год.)

Такође, ако је објекте, како наводите, „у претходном периоду сам стицалац градио без грађевинске дозволе, којом документацијом стицалац доказује да је то његова тековина и на који начин може да изузме објекат који је сам градио од опорезивања порезом на пренос апсолутних права“?

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Одредбом члана 24. тачка 1) прописано је да се преносом уз накнаду, који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, сматра и стицање права својине и других права из члана 23. овог закона на основу правоснажне судске одлуке или другог појединачног акта државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем.

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. овог закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а тачка 1) Закона).

У случају из члана 24. овог закона, обвезник пореза на пренос апсолутног права је лице које стиче апсолутно право (члан 25. став 4. Закона).

Према томе, кад се на стицање права својине на земљишту на коме су изграђени објекти, што подразумева и објекте који нису уписани у катастру, плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, тај пренос права на стицаоца није предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

Кад се на основу правоснажне судске пресуде донете на основу признања стиче право својине на земљишту са изграђеним објектима, што подразумева и објектима који нису уписани у катастру, порез на пренос апсолутних права се плаћа ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност. Пореска основица утврђује се за непокретности на којима се право стиче што, код

преноса права на земљишту са објектима, значи и за земљиште и за објекте.

Напомињемо да на настанак пореске обавезе за објекте није од утицаја постојање и врста дозволе за изградњу објекта, као ни да ли је извршен упис објекта и права на њему у одговарајућем катастру, односно врста тог уписа.

Имајући у виду да наводите да је објекте “у претходном периоду сам стицалац градио без грађевинске дозволе“, а да се из Вашег захтева може закључити да је изградњу вршио на туђем земљишту након чега је донета судска одлука на основу признања, као акт по основу кога се пренос права врши, сматрамо да нема основа да се у конкретном случају порез на пренос апсолутних права утврди само за стицање земљишта, осим у случају ако располажете ваљаним правним основом да сте право својине на објектима стекли пре тога (нпр. правоснажна судска одлука ...) и да је за тај пренос плаћен одговарајући порез.

4. Да ли се код остваривања права на пореско ослобођење код куповине првог стана пребивалиште члана породичног домаћинства са купцем првог стана доказује на основу адресе из личне карте?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01079/2019-04 од 09.12.2019. год.)

Према одредби члана 31а Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/1 1, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан), односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем

тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана (члан 31а став 3. Закона).

Према одредби члана Закона о пребивалишту и боравишту грађана („Службени гласник РС“, бр. 87/11, у даљем тексту: Закон о пребивалишту и боравишту грађана), пребивалиште је место у коме се грађанин настанио са намером да у њему стално живи, односно место у коме се налази центар његових животних активности, професионалних, економских, социјалних и других веза које доказују његову трајну повезаност с местом у коме се настанио.

Према одредби члана 4. став 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана, пунолетни грађани су дужни да пријаве и одјаве своје пребивалиште, пријаве и одјаве боравиште, као и да пријаве привремени боравак у иностранству и повратак из иностранства, када је то одређено овим законом.

Грађанин је дужан да надлежном органу пријави своје пребивалиште у року од осам дана од дана настајења на адреси

на којој пријављује пребивалиште (члан 9. став 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана).

Податак о пребивалишту уписује се у личну карту лица које се пријављује (члан 12. став 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана).

Евиденције пребивалишта, боравишта и привременог боравка у иностранству води министарство надлежно за унутрашње послове, у електронском облику (члан 24. став 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана).

На захтев грађанина надлежни орган издаје уверење о његовом пребивалишту или боравишту, које представља јавну исправу и садржи податке из евиденције пребивалишта и боравишта грађана. Грађанин има право да тражи исправку нетачних и застарелих података који се на њега односе (члан 25. ст 1. и 2. Закона о пребивалишту и боравишту грађана).

Према томе, у смислу остваривања права на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбом члана 31а Закона, чланом породичног домаћинства купца првог стана сматра се лице из члана 31а став 3. Закона (његов супружник, купчево дете, купчев усвојеник, дете његовог супружника, усвојеник његовог супружника, купчеви родитељи, његов усвојитељ, родитељ његовог супружника, усвојитељ купчевог супружника), **са истим пребивалиштем као купац првог стана** на дан овере уговора о купопродаји првог стана.

Дакле, исто пребивалиште са купцем првог стана је један од услова да би се остварио одговарајући обим права и за члана породичног домаћинства купца првог стана.

Код остваривања права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама члана 31а и 31б Закона није од утицаја дужина трајања истог пребивалишта пре дана овере уговора о купопродаји којим купац стиче први стан, као ни адреса у Републици Србији на којој је то исто пребивалиште остварено (то

може бити стан у коме су купац и лице из члана 31а став 3. Закона имали исто пребивалиште, а у коме су, на пример, становали као закупци, а потом га купили ...).

Када према евиденцијама, које сагласно прописима о пребивалишту и боравишту грађана води министарство надлежно за унутрашње послове, физичко лице – купац првог стана нема исто пребивалиште са лицем из члана 31а став 3. Закона (па ни када је нпр. реч о лицу са којим је купац првог стана закључио брак), нема законског основа да се на пренос права својине на стану купцу првог стана оствари обим права на пореско ослобођење и за лице са којим купац нема исто пребивалиште тј. за које нису испуњени сви услови прописани Законом.

С тим у вези, имајући у виду одредбе закона којим је уређено пребивалиште и боравиште грађана, а нарочито у делу који се односи на дужност пријаве пребивалишта односно сваке његове промене и рокове прописане у ту сврху, мишљења смо да се пребивалиште члана породичног домаћинства у сврху остваривања права на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права купцу првог стана, доказује на основу података из евиденција која води Министарство унутрашњих послова (податак у личној карти лица, односно уверење о пребивалишту које издаје надлежни орган).

Напомињемо да Министарство финансија остаје код ранијих мишљења, датих у примени одредбе члана 31а Закона, што значи и у делу који се односи на доказе који су потребни и довољни за остваривање права на пореско ослобођење за лица која се сматрају члановима породичног домаћинства купца првог стана.

5. Да ли има основа да се порез на имовину за коју није поднета пореска пријава, а која је била заједничка имовина супружника до закључења споразума о деоби коме је уследио развод брака, за коју је сва документација о спроведеној легализацији издата на име (само) једног супружника, делом

утврди и другом супружнику, који ју је стекао по основу споразума о деоби заједничке имовине стечене у току трајања брачне заједнице?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01056/2019-04 од 06.12.2019. год.)

При томе, супружник на чије име је имовина издата документација о спроведеној легализацији се споразумом о деоби обавезао да ће, ако се на непокретности које су деобом припале другом супружнику појаве дугови, терети или права трећих лица, исте „о свом трошку отклонити“.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину се плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима се, у смислу става 1. тог члана, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. Закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а Закона.

Када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност (члан 4. став 3. Закона).

Када удели обвезника из става 3. овог члана на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки (члан 4. став 4. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права на које се порез на имовину плаћа у складу са чланом 2. став 1. и чланом 2а Закона, даном успостављања државине кад се порез плаћа на државину, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник умањује се за 50%, а највише 20.000 динара (члан 13. став 1. Закона).

Ако на једној кући за становање или стану има више обвезника, право на умањење утврђеног пореза има сваки обвезник који у тој кући за становање или стану станује, у висини сразмерној његовом уделу у праву на тој кући за становање или стану у односу на износ за који се порез умањује, у складу са ставом 1. овог члана (члан 13. став 2. Закона).

Сходно одредби члана 10. став 7. тачка 1) Закона, за сврху опорезивања порезом на имовину, даном стицања права сматра се дан закључења правног посла – кад је основ стицања правни посао.

Према одредби члана 18. Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“, бр. 6/80 и 36/90, „Службени лист СРЈ“, бр. 29/96 и „Службени гласник РС“, бр. 115/05), у случајевима и под условима одређеним законом може постојати право заједничке својине. Заједничка својина је својина више лица на неподељеној ствари када су њихови удели одредиви али нису унапред одређени.

Према одредби члана 171. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/05, 72/11 – др. закон и 6/15, у даљем тексту: Породични закон), имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

Деобом заједничке имовине, у смислу Породичног закона, сматра се утврђивање сувласничког односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини (члан 177. Породичног закона).

Деоба заједничке имовине може се вршити за време трајања брака и после његовог престанка (члан 178. Породичног закона).

Према одредби члана 179. Породичног закона, супружници могу закључити споразум о деоби заједничке имовине (споразумна деоба). Споразум о деоби заједничке имовине супружника закључује се у облику јавнобележнички потврђене (солемнизоване) исправе.

Према одредби члана 114. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05

– др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА), право Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече. Застарелост права на утврђивање пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је требало утврдити порез, односно споредно пореско давање.

Одредбом члана 140. став 1. ЗПППА прописано је да се против пореског управног акта којим је одлучено о појединачним правима и обавезама из порескоправног односа може поднети жалба.

Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема пореског управног акта, осим ако законом није друкчије прописано (члан 142. ЗПППА).

Према томе, порез на имовину утврђује се пореском обвезнику. Обвезник пореза на имовину прописан је Законом и не може се мењати вољом страна израженом у правном послу које су закључиле, што значи ни вољом супружника израженом у споразуму о деоби заједничке имовине, којим један супружник преузима обавезу измирења евентуалних дугова на имовини која је деобом припала другом супружнику.

Имајући у виду да непокретности које су супружници стекли радом у току трајања брачне заједнице представљају њихову заједничку имовину, кад се порез на имовину утврђује за непокретности за које није поднета пореска пријава, за протекли период за који право на утврђивање пореза није застарело, обвезник пореза на имовину до закључења споразума о деоби заједничке имовине којим су супружници констатовали да су их заједнички стекли радом за време трајања брачне заједнице (а којим располаже

надлежни орган за утврђивање пореза) је сваки супружник сразмерно свом уделу, а ако њихови удели нису одређени – сваки супружник на право својине на по $\frac{1}{2}$ непокретности. На постојање пореске обавезе у том случају није од утицаја што је, како наводите, за објекат издата документација о спроведеној легализацији на име једног супружника.

Од дана закључења споразума о деоби заједничке имовине супружника, по основу кога један супружник стиче право својине на споразумом опредељеним непокретностима као једини ималац права, а други на споразумом опредељеним непокретностима такође као једини ималац права, свако од тих лица је обвезник пореза на имовину за непокретности које су искључиво његове, а престала му је пореска обавеза за непокретности које су тим даном престале бити његове.

Напомињемо да се утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник умањује за 50%, а највише 20.000 динара. Међутим, ако су оба супружника обвезници на једној кући за становање или стану у коме станују – сваки за одговарајући удео, право на умањење утврђеног пореза има сваки од њих, у висини сразмерној његовом уделу у праву на тој кући или стану у односу на износ за који се порез умањује. На пример, ако су оба супружника обвезници пореза на имовину за по $\frac{1}{2}$ куће за становање у којој станују и ако је утврђени порез за кућу 240.000 динара, тј. за по 120.000 динара сваком супружнику, утврђени порез сваком од њих умањује се за по 10.000 динара (а не за по 20.000 динара).

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину обавезе по основу пореза на имовину у сваком конкретном случају утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Ако порески обвезник сматра да је решење о утврђивању пореза на имовину донето на основу погрешно утврђеног чињеничног стања или погрешне примене материјалног права,

против тог решења има право жалбе у року од 15 дана од дана пријема решења.

6. Утврђивање просечне цене другог земљишта ако у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00638/2019-04 од 02.12.2019. год.)

Према одредби члана 6. став 5. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: Закон), просечне цене одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама, у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из члана 6. став 5. Закона за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из члана 6. став 6. Закона су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, које припадају истој јединици локалне самоуправе (члан 6. став 7. Закона).

Ако није утврђена просечна цена другог земљишта (из члана 6а став 7. овог закона) у зони, зато што у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта, а

утврђена је просечна цена пољопривредног земљишта у тој зони, вредност другог земљишта (осим експлоатационих поља) која чини основицу пореза на имовину за пореску годину утврђује се применом просечне цене пољопривредног земљишта у тој зони умањене за 40% (члан 6. став 8. Закона).

У случају из става 8. овог члана сматра се да је утврђивањем просечне цене пољопривредног земљишта у зони утврђена просечна цена другог земљишта (члан 6. став 9. Закона).

Према одредби члана 6. став 10. Закона, ако ни у граничним зонама из става 7. тог члана није било промета одговарајућих непокретности у периоду из става 5. тог члана, односно ако се вредност другог земљишта не може утврдити у складу са ставом 8. тог члана, основица пореза на имовину за те непокретности у зони у којој није било промета једнака је основици пореза на имовину те, односно одговарајуће непокретности у тој зони обвезника који не води пословне књиге за текућу годину.

Јединица локалне самоуправе дужна је да објави акт којим се утврђују просечне цене одговарајућих непокретности у зонама у складу са чланом 6. ст. 5. и 6. овог закона до 30. новембра сваке текуће године, на начин на који се објављују њени општи акти (члан 7а став 1. Закона).

Ако јединица локалне самоуправе не објави акт којим утврђује просечне цене одговарајућих непокретности у зонама до 30. новембра текуће године, као и акт којим утврђује зоне и најопремљеније зоне у складу са ставом 4. овог члана, основица пореза на имовину на непокретности обвезника који води пословне књиге је књиговодствена вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7а став 6. Закона).

Дакле, за утврђивање пореза на имовину за 2020. годину просечне цене одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе утврђују се на основу цена

остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра 2019. године (у даљем тексту: прописани период). Просечна цена одговарајућих непокретности у зони у којој није било најмање три промета те врсте непокретности у прописаном периоду утврђује се на основу просека просечних цена одговарајућих непокретности остварених у граничним зонама у којима је у прописаном периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности.

Изузетно, ако није утврђена просечна цена другог земљишта у зони, зато што у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта, а утврђена је просечна цена пољопривредног земљишта у тој зони, вредност другог земљишта (осим експлоатационих поља) која чини основицу пореза на имовину за пореску годину утврђује се применом просечне цене пољопривредног земљишта у тој зони умањене за 40%. У том случају сматра се да је утврђивањем просечне цене пољопривредног земљишта у зони утврђена просечна цена другог земљишта у истој зони.

Јединица локалне самоуправе није овлашћена да просечне цене одговарајућих непокретности по зонама утврђује на начин друкчији од прописаног.

7. Да ли постоји основ за укидање решења којим је за пореску 2018. годину утврђен физичком лицу као пореском обвезнику порез на имовину за стан у својини општине Љубовија који је „предмет судског спора у коме је тужилац лице које без правног основа користи око 15 година“?

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-01012/2019-04 од 22.11.2019. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др.

закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13 и 68/14 – др. закон, у даљем тексту: Закон), који се примењивао за утврђивање пореза на имовину за пореску 2018. годину, порез на имовину се плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој имаоца права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима, у смислу става 1. тог члана, сматрају се:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

- 1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;
- 2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;
- 3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;
- 4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Према одредби члана 2а став 2. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18 и 99/18 – УС, у даљем тексту: ЗПИ), који се примењује почев од пореза за 2019. годину, кад на непокретности, поред права, односно коришћења из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тачка 8) тог закона, постоји и државина из тачке 7) тог става, порез на имовину плаћа се на државину, а не на право, односно на коришћење из тач. 2) до 5) и тачке 8) тог закона.

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона (члан 4. став 1. ЗПИ).

У захтеву наводите да је физичко лице 2003. године са Фондом солидарне стамбене изградње општине Љубовија закључило уговор

о закупу стана са роком трајања од годину дана, да је тај фонд укинут одлуком од 29.11.2016. године и да је предметни стан од тада у својини општине Љубовија; да је конкретно физичко лице и након истека рока на који је уговор о закупу закључен наставило да користи предметни стан без правног основа и да је поднело тужбу суду за утврђивање права својине на наведеном стану. Према приложеном уговору о закупу стана, уговорено је да се конкретном физичком лицу стан издаје у закуп за потребе становања тог лица и његове породице „почев од 1.01.2003. године на период од годину дана, односно до 1.01.2004. године, а најдуже до окончања поступка расподеле станова солидарности“. Одлуком о укидању Фонда солидарне стамбене изградње општине Љубовија и гашењу жиро рачуна Фонда солидарне стамбене изградње општине Љубовија, број: 06-493/2016-03 од 29.11.2016. уређено је да се укида Фонд стамбене солидарне изградње општине Љубовија, да ће имовина Фонда припасти општини Љубовија и да сва права и обавезе настала радом Фонда прелазе на општину Љубовија.

Према томе, кад је на стану, поред права својине јединице локалне самоуправе, у 2018. години постојала државина без правног основа, порез на имовину за пореску 2018. годину се плаћао на ту државину (а не на право својине), а обвезник пореза на имовину је био држалац непокретности.

Такође, кад је стан у јавној својини у државини физичког лица без правног основа, порез на имовину за 2019. годину плаћа се на државину (а не на право својине), а порески обвезник је држалац стана без правног основа. Дакле, физичко лице које је без правног основа наставило да користи стан у јавној својини за који је истекао период на који је закључен уговор о закупу је обвезник пореза на имовину за тај стан као држалац стана у јавној својини без правног основа.

Чињеница да се пред судом, како наводите, по тужби физичког лица води поступак за утврђивање права својине за конкретни стан, у коме није донета правоснажна одлука, није од утицаја на утврђивање пореза на имовину за 2018. и 2019. годину.

Напомињемо да, сагласно члану 4. став 7. ЗПИ, статус обвезника пореза на имовину не може бити основ за стицање било ког права на непокретности.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода које остварују физичка лица – држављани и резиденти Републике Србије који су периодично ангажовани на реализацији пројеката који се финансирају из средстава ИПА фонда (нпр. као дизајнери, лектори, ПР експерти итд.), а која лица нису регистрована као предузетници већ су радно ангажована по основу уговора, а за извршени рад остварују уговорену накнаду

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-487/2019-04 од 12.11.2019. год.)

Оквирни споразум између Владе Републике Србије и Комисије европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи – ИПА („Службени гласник РС“, бр. 124/07, у даљем тексту: Оквирни споразум о ИПА), који је ратификован 26. децембра 2007. године, представља правни основ за спровођење сарадње која се односи на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима инструмента претприступне помоћи (ИПА).

Одредбом члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА прописано је да ће добит и/или приход остварен на основу уговора ЕЗ подлегати опорезивању у Републици Србији, у складу са националним/локалним пореским системом, с тим да ће физичка и правна лица, укључујући и страно особље, из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре које финансира Заједница, бити изузета од плаћања тих пореза у Републици Србији.

Имајући у виду наведену одредбу Оквирног споразума о ИПА из које произилази да је порески третман прихода које остварују страна физичка лица која извршавају уговоре које финансира Европска заједница, уређен међународним споразумом – Оквирним споразумом о ИПА, указујемо да су према члану 16. став 2. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06) општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни споразуми саставни део правног поретка Републике Србије и да се непосредно примењују.

Имајући у виду да се одредба члана 26. став 2. тачка в) Оквирног споразума о ИПА односи искључиво на физичка лица из држава чланица Европске уније или из других држава прихватљивих на основу ИПА, која извршавају уговоре који се финансирају из средстава ИПА фондова, приходи које физичка лица из Републике Србије остваре по основу радног ангажовања на финансираним пројектима подлежу обавези плаћања пореза на доходак грађана сагласно одредбама Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон).

Према одредбама чл. 7. и 8. Закона обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије за доходак остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент за доходак остварен на територији Републике.

Приходи које остваре домаћа физичка лица – држављани и резиденти Републике Србије у виду уговорене накнаде по основу повремениог радног ангажовања на пословима реализације пројеката који су финансирани из средстава ИПА фондова (нпр. дизајнери, лектори, ПР експерти итд.) подлежу плаћању пореза на доходак грађана на други приход из члана 85. Закона.

Порез на други приход плаћа се по стопи од 20%, која се примењује на пореску основицу коју чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (члан 85. став 3. и члан 86. став 1. Закона).

Одредбом члана 99. став 1. тачка 9) Закона прописано је да по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода утврђују се и плаћају порези на остале приходе, ако је исплатилац прихода правно лице, предузетник или предузетник паушалац.

Уговорена накнада и други приходи који су предмет опорезивања порезом на доходак грађана приликом њиховог остваривања, ако појединачно, односно заједно са приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа), у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Са становишта доприноса за обавезно социјално осигурање, приход остварен по основу уговорене накнаде подлеже плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање. По основу уговорене накнаде обрачунава се и плаћа допринос за пензијско и инвалидско осигурање, а уколико лице није осигурано по другом основу плаћа се и допринос за обавезно здравствено осигурање.

Допринос за пензијско и инвалидско осигурање плаћа се по стопи од 26%, а допринос за здравствено осигурање по стопи од 10,3%, сагласно члану 44. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон о доприносима).

Основица доприноса за лица која остварују уговорену накнаду је опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана, сагласно члану 28. Закона о доприносима.

2. Порески третман примања које остваре физичка лица као арбитри арбитражног суда при надлежном националном гранском спортском савезу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-360/2019-04 од 28.10.2019. год.)

Одредбом члана 84а став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да приходи спортиста и спортских стручњака обухватају примања која остваре професионални спортисти, спортисти аматери, спортски стручњаци и стручњаци у спорту, од спортске организације, односно организације за обављање спортске делатности, спортских друштава и савеза, која немају карактер зараде у смислу прописа којима се уређује спорт.

Према одредби члана 84а став 2. тачка 7) Закона, приходима из става 1. овог члана сматрају се примања по основу накнаде и награде за рад спортским стручњацима, односно стручњацима у спорту (тренери, судије, делегати и др.).

На наведене приходе порез се плаћа по стопи од 20% која се примењује на основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и нормираних трошкова у висини од 50% (члан 84а став 3. и члан 86. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. став 1. Закона о спорту („Службени гласник РС“, бр. 10/16) прописано је да остала физичка лица у систему спорта су спортски стручњаци који обављају стручни рад из члана 27. став 1. овог закона и стручњаци у спорту који обављају друге стручне послове у спорту, у складу са законом.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о спорту прописано је да се чланови спортског удружења и спортско удружење могу споразумети да решавање спора о правима којима слободно

располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда – повере *ad hoc* спортском арбитражном суду или сталном спортском арбитражном суду при Олимпијском комитету Србије – за олимпијске спортове, сталном спортском арбитражном суду при Спортском савезу Србије – за неолимпијске спортове и сталном спортском арбитражном суду при Параолимпијском комитету Србије – за параолимпијске спортове, а када су у питању спорови у вези раскида, поништења или утврђивања ништавости или испуњења уговора између спортисте, односно спортског стручњака и спортске организације – и сталном спортском арбитражном суду при надлежном националном гранском спортском савезу.

За арбитра може бити именован само дипломирани правник (став 3. члан 54. Закона о спорту).

Сагласно одредби члана 54. став 5. Закона о спорту, надлежности, састав и организација сталне спортске арбитраже, услови и начин избора и разрешења арбитра, арбитражни трошкови и поступак у стварима из њене надлежности уређује општим актима Олимпијски комитет Србије, Параолимпијски комитет Србије, Спортски савез Србије и надлежни национални грански спортски савез.

Министарство даје сагласност на акта из става 5. овог члана (члан 54. став 7. Закона о спорту).

Одредбом члана 1. став 1. Правилника о раду Арбитражног суда Фудбалског савеза Србије („Службени лист Фудбалског савеза Србије „Фудбал“, бр. 50/16, у даљем тексту: Правилник) прописано је да је Арбитражни суд Фудбалског савеза Србије стална и независна арбитражна институција која решава спорове и посредује у циљу споразумног решавања спорова, а у границама своје надлежности.

Арбитар мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом и /или са звањем доктора правних наука, и уз то мора имати знање и искуство у области спортског права, арбитражног права, као и да познаје релевантне прописе и позитивно правну регулативу Републике Србије (члан 4. став 2. Правилника).

Према мишљењу Министарства омладине и спорта, број: 011-00-35/2019-03 од 1. октобра 2019. године:

„Арбитри спортског арбитражног суда, према тренутном стању прописа, су лица која обављају друге стручне послове у спорту у смислу члана 25. став 1. Закона о спорту („Службени гласник РС“, бр. 10/16), али избором за арбитра спортског арбитражног суда немају статус спортског стручњака, јер немају ни једно спортско звање утврђено Правилником о номенклатури спортских звања и занимања („Службени гласник РС“, бр. 7/13) и чланом 26. ст. 1. и 2. Закона о спорту.

Арбитри спортског арбитражног суда имају статус стручњака у спорту, јер су у питању лица која су по занимању правници и имају одговарајуће образовање за обављање одређених правних послова у спорту (арбитражно суђење), а доприносе остваривању спортских активности и спортских делатности учесника у систему спорта решавајући спорове између њих, у складу са чл. 53. и 54. Закона о спорту.“

Имајући у виду наведене одредбе, као и мишљење Министарства омладине и спорта, приход који у виду накнаде за ангажовање арбитра оствари физичко лице као арбитар арбитражног суда при надлежном националном гранском спортском савезу (у конкретном случају, Фудбалски савез Србије) по основу накнаде, има порески третман прихода спортиста и спортских стручњака сагласно члану 84а Закона.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Захтев за отпис камате обрачунате по основу пореза на регистровано оружје

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-372/2019-04 од 11.12.2019. год.)

Одредбама члана 73. ст. 1. до 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да Пореска управа може, на образложени захтев пореског обвезника, у целости или делимично, одложити плаћање дугованог пореза, под условом да плаћање дугованог пореза:

1) за пореског обвезника представља непримерено велико оптерећење;

2) наноси битну економску штету пореском обвезнику.

Услове из става 1. овог члана ближе уређује Влада.

О одлагању плаћања дугованог пореза, по испуњењу услова из ст. 1. и 2. овог члана, одлучује:

1) министар или лице које он овласти – на основу писменог предлога руководиоца организационе јединице Пореске управе према главном месту пословања, односно месту пребивалишта пореског обвезника – осим за изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе;

2) градоначелник, односно председник општине, односно лице које он овласти, јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи чија наплата се одлаже у складу са овим законом.

Одлуком из става 3. овог члана може се одобрити одлагање плаћања дугованог пореза на рате, али најдуже до 60 месеци, уз могућност коришћења одложеног плаћања до 12 месеци.

Одредбама члана 74. став 1. ЗПППА прописано је да у поступку одлучивања о одлагању плаћања дугованог пореза из члана 73. став 3. ЗПППА, од пореског обвезника се захтева давање средстава обезбеђења наплате, која не могу бити мања од висине дугованог пореза чије се плаћање одлаже.

Према одредби става 6. истог члана ЗПППА, прописано је да се од пореског обвезника не захтева испуњење услова које је прописала Влада актом из члана 73. став 2. ЗПППА, као ни давање средстава обезбеђења наплате – ако дуговани порез из члана 73. став 3. ЗПППА, по основу свих јавних прихода које наплаћује Пореска управа, на дан подношења захтева за одлагање његовог плаћања износи, и то:

- 1) за правно лице и предузетника – до 1.500.000 динара;
- 2) за физичко лице – до 200.000 динара.

Одредбама члана 76. ст. 2–4. ЗПППА прописано је да ако је, у складу са одредбама чл. 73, 74, 74а и 74б ЗПППА, плаћање дугованог пореза одложено, камата се обрачунава и за време док траје одлагање, по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије.

Пореском обвезнику коме је у складу са одредбама чл. 73, 74, 74а и 74б овог закона плаћање дугованог пореза одложено, а који редовно измирује рате доспелих обавеза које су одложене, укључујући и текуће обавезе у складу са законом, отписује се 50% камате која се односи на тај дуг плаћен у том периоду, по истеку сваких 12 месеци, до измирења тог дуга у потпуности. Право на отпис 50% камате се не остварује за одлагање плаћања дугованог пореза када је обавеза утврђена решењем у поступку пореске контроле.

Када порески обвезник и пре истека рока плаћања дугованог пореза на рате у складу са овим законом исплати дуговани порез у потпуности, пореском обвезнику се отписује 50% камате на тај дуг.

Одредбама члана 115. ст. 1. и 2. ЗПППА прописано је да Влада може, на предлог министра, донети одлуку о делимичном или потпуном отпису пореза и споредних пореских давања, осим доприноса за обавезно социјално осигурање, пореског обвезника који се продаје у поступку приватизације, односно који је у поступку реструктурирања.

Влада може, на предлог министра, уз претходну сагласност јединице локалне самоуправе којој припадају изворни јавни приходи на које се примењује овај закон, донети одлуку о делимичном или потпуном отпису тих јавних прихода, пореском обвезнику који се продаје у поступку приватизације, односно који је у поступку реструктурирања.

Сагласно наведеном, указујемо да, у складу са одредбама ЗПППА, не постоји законска могућност отписа камате обрачунате за дуговани порез, али порески обвезник може да поднесе образложени захтев Пореској управи за одлагање плаћања дуваног пореза на рате, а Пореска управа поступајући по том захтеву може одложити плаћање дуваног пореза у целости или делимично најдуже до 60 месеци, ако порески обвезник испуни прописане услове. Такође се прописује и установљавање средства обезбеђења наплате из ког ће Пореска управа најефикасније наплатити дуговани порез.

Од пореског обвезника се неће захтевати давање средстава обезбеђења наплате ако дуговани порез по основу свих јавних прихода које наплаћује Пореска управа, на дан подношења захтева за одлагање његовог плаћања, износи за физичко лице до 200.000 динара. Пореском обвезнику коме је плаћање дуваног пореза одложено, камата се обрачунава и за време док траје одлагање, по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије.

Ако порески обвезник редовно измирује рате доспелих обавеза које су одложене, укључујући и текуће обавезе у складу са законом, отписује се 50% камате која се односи на тај дуг плаћен у

том периоду, по истеку сваких 12 месеци, до измирења тог дуга у потпуности.

Напомињемо да Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује испуњеност прописаних услова и чињенице које су битне за доношење законите и правилне одлуке у вези са правом пореског обвезника на одлагање плаћања дугованог пореза.

2. Достављање пореских аката који се доносе у пореском поступку

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01103/2019-04 од 11.12.2019. год.)

Одредбама члана 7. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 86/19, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама) извршене су измене и допуне члана 36. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА), тако да предметни члан сада гласи:

„Порески акт из члана 34. овог закона, као и акта из члана 2а овог закона достављају се пореском обвезнику слањем препоручене пошиљке, обичне пошиљке или преко службеног лица пореског органа, односно на адресу електронске поште пореског обвезника, преко портала Пореске управе, на начин прописан овим законом, односно преко јединственог електронског сандучића.

Порески акт сматра се достављеним пореском обвезнику када се уручи пореском обвезнику, његовом законском заступнику, његовом пуномоћнику, његовом пореском пуномоћнику или његовом заступнику по службеној дужности.

Ако се достављање пореског акта врши слањем препоручене пошиљке, порески акт сматра се достављеним даном уручења, а ако уручење није било могуће, порески акт сматра се достављеним 15-ог дана од дана предаје пореског акта пошти.

Ако се достављање пореског акта врши слањем обичне пошиљке, порески акт сматра се достављеним по истеку рока од 15 дана од дана предаје пореског акта пошти.

Достављање пореског акта пореском обвезнику – правном лицу и предузетнику врши се на адресу његовог седишта уписану у прописаном регистру, односно на посебну адресу за пријем поште која је регистрована код Агенције за привредне регистре.

Достављање пореског акта пореском обвезнику – физичком лицу врши се на адресу његовог пребивалишта, односно боравишта.

Ако је порески обвезник правно лице, порески акт сматра се достављеним и када се уручи одговорном лицу, односно лицу запосленом код правног лица.

Ако је порески обвезник физичко лице, укључујући и предузетника, порески акт сматра се достављеним и када се уручи пунолетном члану његовог домаћинства у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана, односно лицу запосленом код предузетника.

Достављање се, у смислу овог закона, сматра уредним и када лица из ст. 7. и 8. овог члана одбију да приме порески акт или одбију да потпишу пријем пореског акта, ако лице које врши достављање о томе сачини службену белешку.

Пореском обвезнику порески акт се може доставити у електронском облику преко портала Пореске управе, као и ради информисања пореског обвезника преко јединственог електронског сандучића у складу са законом којим се уређује електронска управа.

Физичком лицу порески акт се доставља у електронском облику, ако се исти сагласи са тим начином достављања.

У случају достављања пореског акта у електронском облику исти се сматра достављеним даном постављања на портал Пореске управе.

Порески акт који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе може се доставити у електронском облику преко јединственог електронског сандучића у складу са законом којим се уређује електронска управа.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на достављање пореског акта другом учеснику у пореском поступку.

Пореска управа одређује начин достављања аката из ст. 1–12. овог члана.

Поступање са електронским документима обавља се у складу са законом којим се уређује електронски документ, односно законом којим се уређује електронска управа.

Закон о изменама и допунама објављен је у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 86 од 6. децембра 2019. године и ступа на снагу 14. децембра 2019. године, као и наведене одредбе члана 36. ЗПППА.

Сагласно наведеном, почев од 14. децембра 2019. године, надлежни порески органи јединица локалних самоуправа могу пореске акте које доносе у пореском поступку доставити пореским обвезницима преко јединственог електронског сандучића, у складу са законом којим се уређује електронска управа.

3. Додела пореског идентификационог броја верској организацији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00445/2019-04 од 06.12.2019. год.)

Одредбама члана 26. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у

даљем тексту: ЗПППА) прописано је да у циљу идентификације пореских обвезника, Пореска управа додељује физичким лицима предузетницима, правним лицима и сталним пословним јединицама нерезидентног правног лица ПИБ.

Одредбама члана 27. ст. 1. и 2. ЗПППА прописано је да се регистрација пореских обвезника врши код Пореске управе.

ПИБ су дужни да имају:

- 1) резидентно правно лице;
- 2) државни орган и организација, орган и организација територијалне аутономије или локалне самоуправе, без својства правног лица;
- 3) резидентни предузетник;
- 4) резидентно физичко лице;
- 5) стална пословна јединица нерезидентног правног лица;
- 6) нерезидентно правно лице које одређује пуномоћника у складу са одредбом члана 14. став 2. ЗПППА;
- 7) нерезидентно физичко лице које одређује пуномоћника у складу са одредбом члана 14. став 2. ЗПППА.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПППА резидентно правно лице за чију регистрацију, односно упис у регистар, није надлежна Агенција за привредне регистре и орган или организација из члана 27. став 2. тачка 2) овог закона подносе пријаву за регистрацију Пореској управи према месту седишта.

Према ставу 8. истог члана, по извршеној регистрацији, Пореска управа издаје пореском обвезнику доказ о извршеној регистрацији.

Према члану 17. Закона о црквама и верским заједницама („Службени гласник РС“, бр. 36/06, у даљем тексту: ЗЦВЗ) министарство надлежно за послове вера води Регистар цркава и верских заједница (у даљем тексту: Регистар).

Одредбама члана 20. ст. 1. и 2. ЗЦВЗ прописано је да о захтеву за упис у Регистар Министарство решава у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева и потребне документације.

Ако је захтев непотпун или је назив супротан члану 19. ЗЦВЗ министарство надлежно за послове вера ће позвати подносиоца да захтев допуни или исправи у року од 30 дана. Ако захтев у наведеном року не буде допуњен или исправљен, министарство надлежно за послове вера ће одбацити захтев.

Одредбом става 6. истог члана, прописано је да уписом у Регистар верска организација стиче својство правног лица.

Према томе, а имајући у виду да је министарство надлежно за послове вера Закључком број 080-00-24/2006-01/1 од 11. јула 2007. године одбацило захтев верске организације за упис у Регистар цркава и верских заједница, чиме наведена организација није стекла својство правног лица (својство цркве или верске заједнице), не постоји правни основ да се у конкретном случају додели ПИБ наведеној верској организацији, сагласно одредбама ЗПППА.

4. Надлежност Пореске управе у вези наплате пореза и споредних пореских давања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-582/2019-04 од 05.12.2019. год.)

Одредбама члана 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се овим законом уређују поступак утврђивања, наплате и контроле јавних прихода на које се овај закон примењује (у даљем тексту: порески поступак), права и обавезе пореских обвезника, регистрација пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји. Овим законом образује се Пореска

управа, као орган управе у саставу министарства надлежног за послове финансија и уређују њена надлежност и организација.

Одредбама члана 2. ЗПППА прописује се да се ЗПППА примењује се на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез). ЗПППА се примењује и на камате по основу доспелог, а неплаћеног пореза и трошкове поступка принудне наплате пореза (у даљем тексту: споредна пореска давања).

Одредбом члана 10. став 1. ЗПППА прописано је да је порескоправни однос однос јавног права који обухвата права и обавезе у пореском поступку Пореске управе, с једне и физичког, односно правног лица, с друге стране, којим се уређује:

1) обавеза плаћања пореза, обавеза обезбеђења пореске обавезе и обавеза плаћања споредних пореских давања од стране физичког, односно правног лица и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза;

2) обавеза физичког, односно правног лица да, у складу са законом, утврди порез односно, по одбитку, наплати порез у име пореског обвезника, води прописано рачуноводство, подноси пореске пријаве, доставља Пореској управи тражену документацију и податке, не обавља плаћања на начин друкчији од прописаног, дозволи преглед свог пословања службеном лицу Пореске управе и друге законом утврђене обавезе чињења, нечињења или трпљења, у циљу благовременог и правилног плаћања пореза, као и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза.

Одредбама члана 11. ст. 1. и 2. ЗПППА прописује се да Пореска управа, у оквиру послова државне управе, води првостепени порески поступак, јединствени регистар пореских обвезника и пореско рачуноводство, процењује тржишну вредност непокретности у складу са законом, открива пореска кривична дела и прекршаје и њихове извршиоце, надлежном прекршајном суду подноси захтеве за покретање прекршајног поступка за пореске прекршаје, прекршаје прописане законом који уређује фискалне

касе, издаје прекршајне налоге за ове прекршаје и обавља друге послове одређене ЗПППА. Пореска управа самостално извршава послове из става 1. овог члана на целокупној територији Републике Србије (у даљем тексту: Република) и организује се тако да обезбеђује функционално јединство у спровођењу пореских прописа.

Одредбама члана 160. тач. 1)–5) ЗПППА прописано је да Пореска управа, између осталог, врши регистрацију пореских обвезника додељивањем ПИБ и води јединствен регистар пореских обвезника, врши утврђивање пореза у складу са законом, врши пореску контролу у складу са законом, врши редовну и принудну наплату пореза и споредних пореских давања, открива пореска кривична дела и њихове извршиоце и у вези са тим предузима законом прописане мере.

Сагласно претходно наведеним одредбама, Пореска управа као орган управе у саставу министарства надлежног за послове финансија, на целокупној територији Републике Србије врши редовну и принудну наплату пореза и споредних пореских давања (па у складу са тим и доприноса за обавезно социјално осигурање).

С тим у вези, водећи рачуна да је порескоправни однос, однос јавног права који обухвата права и обавезе у пореском поступку, с једне и физичког, односно правног лица, с друге стране, не постоји правни основ да Пореска управа уступи наплату пореза и споредних пореских давања у корист трећих лица.

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Допуна мишљења у вези питања да ли је скупштина јединице локалне самоуправе у обавези да донесе Одлуку као општи акт којим се уређује накнада за заштиту и унапређивање животне средине за 2020. годину и наредне године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01107/2019-04 од 18.12.2019. год.)

Према одредби члана 134. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018 и 49/2019, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је:

1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину;

2) власник теретних возила, односно лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Сходно одредби члана 134. став 2. Закона, ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнада за одређене активности из става 1. тачка 1) овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено

умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Према одредби члана 136. став 1. Закона висина накнаде за заштиту и унапређивање животне средине прописана је у Прилогу 6, Табела 2. Закона.

Висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе, на основу износа прописаних подзаконским актом из члана 134. став 2. Закона (члан 136. став 2. Закона).

У прилогу 6. Табела 2. Закона, редни број 1. транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију прописан је максимални износ накнаде од 100 динара по тони. Под редним бројем 2. прописано је да максимални износ накнаде за обављање одређених активности које утичу на животну средину може бити највише до 0,4% годишњег прихода оствареног у претходној години од обављања активности од утицаја на животну средину.

Према одредби члана 137. став 1. Закона, утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. тачка 1) овог закона врши орган јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода, решењем за календарску годину, за обављање активности на територији јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

На основу овлашћења из члана 134. став 2. и члана 138. став 4. Закона, донета је нова Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада, условима за њено умањење, као

и о критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину („Службени гласник Републике Србије“, бр. 86/19, у даљем тексту: Уредба). Уредба је ступила на снагу 8.12.2019. године (наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“), осим одредбе члана 4. којом је прописана обавеза накнаде за физичка лица, која се примењује од 1. јануара 2020. године.

Сходо члану 8. Уредбе, даном ступања на снагу Уредбе престаје да важи Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада, условима за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 29/19 и 55/19, у даљем тексту: Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према количини загађења).

Према томе, Законом је прописано да ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину, као и износе накнада за одређене активности које утичу на животну средину у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. Закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине. С тим у вези, Влада је Уредбом утврдила активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности и прописала висину накнаде

на годишњем нивоу за правна лица и предузетнике (према степену негативног утицаја на животну средину и разврставања правног лица), као и годишњи износ накнаде за физичка лица. У складу са Законом, висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе, на основу износа прописаних подзаконским актом из члана 134. став 2. Закона.

Сходно претходно наведеном, мишљења смо да није неопходно да јединица локалне самоуправе донесе акт (одлуку) за висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за 2020. годину и наредне године, имајући у виду да су Уредбом прописани износи накнаде за заштиту и унапређивање животне средине по основу обављања активности од негативног утицаја на животну средину на годишњем нивоу, како за правна лица и предузетнике, тако и за физичка лица, и да јединица локалне самоуправе својим актом не може утврдити висину накнаде другачије од износа накнаде прописаних Уредбом.

2. Да ли је скупштина јединице локалне самоуправе у обавези да донесе Одлуку као општи акт којим се уређује накнада за заштиту и унапређивање животне средине, шта се прописује том одлуком, као и од ког датума се може утврђивати предметна накнада за 2019. годину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01107/2019-04 од 12.12.2019. год.)

Према одредби члана 134. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018 и 49/2019, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је:

1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину;

2) власник теретних возила, односно лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Сходно одредби члана 134. став 2. Закона, ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнада за одређене активности из става 1. тачка 1) овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Према одредби члана 136. став 1. Закона, висина накнаде за заштиту и унапређивање животне средине прописана је у Прилогу 6, Табела 2. Закона.

Висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе, на основу износа прописаних подзаконским актом из члана 134. став 2. закона (члан 136. став 2. Закона).

У прилогу 6. Табела 2. Закона, редни број 1. транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију прописан је максимални износ накнаде од 100 динара по тони. Под редним бројем 2. прописано је да максимални износ

накнаде за обављање одређених активности које утичу на животну средину може бити највише до 0,4% годишњег прихода оствареног у претходној години од обављања активности од утицаја на животну средину.

Према одредби члана 137. став 1. Закона, утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. тачка 1) овог закона врши орган јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода, решењем за календарску годину, за обављање активности на територији јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

На основу овлашћења из члана 134. став 2. и члана 138. став 4. Закона, донета је нова Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада, условима за њено умањење, као и о критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину („Службени гласник Републике Србије“, бр. 86/19, у даљем тексту: Уредба). Уредба је ступила на снагу 8.12.2019. године (наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“), осим одредбе члана 4. којом је прописана обавеза накнаде за физичка лица, која се примењује од 1. јануара 2020. године.

Сходо члану 8. Уредбе, даном ступања на снагу Уредбе престаје да важи Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада, условима за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 29/19 и 55/19, у даљем тексту: Уредба

о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према количини загађења).

Према томе, Законом је прописано да ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину, као и износе накнада за одређене активности које утичу на животну средину у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. Закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине. С тим у вези, Влада је Уредбом утврдила активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности и прописала висину накнаде на годишњем нивоу за правна лица и предузетнике (према степену негативног утицаја на животну средину и разврставања правног лица), као и годишњи износ накнаде за физичка лица. У складу са Законом, висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе, на основу износа прописаних подзаконским актом из члана 134. став 2. Закона.

Сходно претходно наведеном, а имајући у виду да су Уредбом прописани износи накнаде за заштиту и унапређивање животне средине по основу обављања активности од негативног утицаја на животну средину на годишњем нивоу, како за правна лица и предузетнике, тако и за физичка лица, као и да се у 2019. години Уредба примењује почев од 08.12.2019. године, да јединица локалне самоуправе својим актом не може утврдити висину накнаде другачије од износа накнаде прописаних Уредбом, мишљења смо да за 2019. годину није неопходно да јединица локалне самоуправе

донесе акт (одлуку) за висину накнаде за заштиту и унапређивање животне средине.

Обавештавамо вас да смо у вези питања од ког датума се у складу са Уредбом појединачним актима (решењима) надлежног органа јединице локалне самоуправе може утврђивати предметна накнада за 2019. годину допис проследили Министарству заштите животне средине, имајући у виду да је тумачење одредаба Уредбе из оквира надлежности тог органа.

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте – евро дизел и бензин, који се користе у транспортне сврхе, у случају када, поред претежне делатности, која је према Уредби о Класификацији делатности разврстана у комуналне делатности – Скупљање отпада који није опасан, шифра делатности 38.11, обвезник обавља и друге делатности одређене Оснивачким актом и Статутом предузећа, и то превоз терета за сопствене потребе (достава хране од производног места – ресторана до других организационих јединица предузећа)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00640/2019-04 од 25.12.2019. год.)

Одредбом члана 9 став 5. тачка 1. подтачка (1) Закона о акцизама („Службени гласник РС“ бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон), прописан је износ акцизе до којег се купцу – крајњем кориснику може умањити плаћена акциза уколико се гасна уља користе као моторно гориво за транспортне сврхе за превоз лица и ствари.

Према члану 39а став 1. Закона, прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ

акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и

ствари, као и произвођач, увозник, односно овлашћени дистрибутер истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 5. став 1. Правилника, прописано је да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Сходно ставу 5. наведеног члана Правилника, под превозом за сопствене потребе, у смислу ст. 1. и 3. овог члана, подразумева се превоз производа, односно робе од производног погона (производног објекта), односно царинског прелаза до складишта, као и превоз од складишта до продајних објеката, односно крајњих купаца, који се обавља без накнаде, и то у складу са прописом којим се уређује друмски превоз ствари.

Према члану 8. став 1. Правилника, прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева који лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника подноси у два примерка Пореској управи, најраније 20 дана по истеку квартала у којем су набављени деривати нафте, односно биогорива који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе.

Према ставу 2. истог члана Правилника, прописано је, између осталог, да захтев за рефакцију плаћене акцизе садржи и податак о врсти превоза која се стварно обавља – јавни превоз и/или превоз за сопствене потребе.

Уз захтев за рефакцију плаћене акцизе, сходно ставу 3. Правилника, правно лице, односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован

и стварно обавља, између осталог, и оверену изјаву одговорног лица у правном лицу, односно предузетника да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију.

Одредбом члана 2. став 1. тачка б) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 68/15 и 41/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да је превоз терета за сопствене потребе превоз терета у друмском саобраћају који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, пољопривредник, односно страног правно лице, предузетник или физичко лице обавља без накнаде у вези са пословима из своје делатности.

Према члану 3. став 3. тач. 1), 2), 4) и б) Закона о превозу терета у друмском саобраћају, прописано је да при обављању превоза терета за сопствене потребе неопходно да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља, да се превоз терета обавља без накнаде, да сврха превоза мора бити превоз терета до или од истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе или њено премештање било унутар било изван седишта истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе; да теретно возило или скуп возила мора бити регистровано у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и да је у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о

закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Према ставу 6. наведеног члана Закона о превозу терета у друмском саобраћају, прописано је да теретно возило којим се обавља превоз терета за сопствене потребе у друмском саобраћају, мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, пословно име и натпис „Превоз за сопствене потребе“, исписано словима висине најмање три центиметра и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским одредбама, Јавно комунално предузеће „Градска чистоћа“ које поред претежне делатности комунална делатност – Скупљање отпада који није опасан, шифра делатности 38.11, обавља и друге делатности одређене Оснивачким актом и Статутом предузећа, и то, у конкретном случају, превоз терета за сопствене потребе возилима које користи искључиво за те сврхе (достава хране од производног места – ресторана до других организационих јединица предузећа), према нашем мишљењу, има право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, и то на гасна уља, односно како наводите у вашем допису на евро дизел, а не и на рефакцију плаћене акцизе на бензин, а која се користе у транспортне сврхе за превоз терета за сопствене потребе, у складу са прописом којим се уређује друмски превоз ствари, под условом да поред других прописаних услова и доказа, уз захтев за рефакцију плаћене акцизе достави и оверену изјаву одговорног лица у правном лицу да обавља превоз за сопствене потребе, односно фотокопију одговарајућег документа из евиденције ако је законом којим се уређује превоз терета у друмском

саобраћају прописана обавеза уписа у одговарајућу евиденцију, као и да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

2. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте – течни нафтни гас – Autogas, тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2711 19 00 00, који се, према наводима из Безбедносног листа достављеног у прилогу, користи и као сировина за хемијске процесе, а добија се намешавањем СЗ и С4 компоненте из процеса примарне и секундарне прераде сирове нафте на рафинеријским процесним постројењима, а смешта се у систем са резервоарима за складиштење ТНГ-а, који је повезан са котларницом и користи се у индустријске сврхе, у конкретном случају, за потребе технолошког процеса прераде млека, а не као гориво за погон моторних возила (Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00614/2019-04 од 13.12.2019. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тачка 5) Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16, 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се акциза плаћа на течни нафтни гас (тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2711 12 11 00 до 2711 19 00 00).

Према ставу 3. наведеног члана Закона, прописано је да купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из става 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) овог члана, којим се у смислу овог

закона сматра правно лице, предузетник, односно физичко лице, кроз купопродајну цену деривата нафте, биогорива и биотечности сноси трошак пуног износа акцизе који је прописан ставом 1. овог члана али остварује право на рефакцију плаћене акцизе у складу са чл. 39а и 39б овог закона у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе.

Ставом 5. истог члана Закона прописан је, између осталог, износ до којег се умањује плаћена акциза према намени коришћења деривата нафте, тако да се за течни нафтни гас из става 1. тачка 5) Закона, који се користи у индустријске сврхе, акциза умањује до пуног износа плаћене акцизе.

Одредбом члана 39б став 1. Закона прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) овог закона, користи као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске сврхе, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте и биотечности, под условом да те деривате нафте и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе и да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе.

Сагласно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тачка 3) овог закона, који се користе као енергетска горива за индустријске сврхе, односно на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 4), 5) и 6) овог закона за индустријске сврхе, остварује лице које те деривате нафте користи за индустријске сврхе.

Према члану 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона о акцизама, који се користе као енергетска горива

у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске сврхе („Службени гласник РС“, бр. 38/13, 93/13, 111/15, 101/16 и 18/18, у даљем тексту: Правилник) право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5), 6) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте и биотечности користи као енергетска горива у производњи електричне и топлотне енергије или у индустријске сврхе.

Сагласно ставу 2. тачка 2) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте и биотечности користе, и то за гасна уља, керозин, течни нафтни гас и за остале деривате нафте који се добијају од фракција нафте које имају распон дестилације до 380°C из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5) и 6) Закона, а рефакцију остварује лице које те деривате нафте користи за индустријске сврхе.

Право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5) и 6) Закона, који се користе у индустријске сврхе, према члану 9. Правилника, може да оствари лице из члана 2. став 2. тачка 2) Правилника, ако те деривате нафте набавља од увозника, односно произвођача или је сам произвођач, односно увозник тих деривата нафте, под условом да: обавља делатности које су према прописима који уређују класификацију делатности обухваћене секторима Б, Ц и Ф Класификације делатности; има у власништву, односно под закупом производни погон и инсталисану опрему за обављање регистроване делатности; је на те деривате нафте плаћен прописан износ акцизе у случају када је купац – крајњи корисник увозник, односно произвођач тих деривата нафте који се користе у индустријске сврхе; поседује рачун о извршеној набавци деривата нафте, када исте набавља директно од увозника, односно произвођача деривата нафте из члана 2. став 2. овог правилника; поседује отпремни или други документ о утрошку деривата нафте, у

случају када захтев подноси увозник, односно произвођач деривата нафте који се користе за индустријске сврхе; је платио рачун о набавци деривата нафте у коме је исказан обрачунати износ акцизе, ако те деривате нафте набавља од увозника, односно произвођача тих деривата нафте; произведене, односно набављене или увезене деривате нафте користи или ће их користити за индустријске сврхе у оквиру обављања делатности које су према прописима који уређују класификацију делатности обухваћене секторима Б, Ц и Ф Класификације делатности.

Чланом 11. став 1. Правилника прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте из члана 9. став 1. тач. 3), 4), 5) и 6) Закона врши на основу писменог захтева који лице из члана 2. став 2. тачка 2) овог правилника подноси у два примерка Пореској управи, најраније 20 дана по истеку месеца у којем су набављени деривати нафте који се користе за индустријске сврхе.

Правилником о садржају безбедносног листа („Службени гласник РС“, бр. 100/11), прописан је, између осталог, и начин коришћења хемикалије који су значајни за корисника, као и обавезна садржина безбедносног листа.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, уколико предметни привредни субјект, чија је регистрована делатност узгој музних крава, која се обавља у оквиру шифре делатности 01.41 обухваћене Сектором – А Класификације делатности, које у издвојеној јединици обавља делатност прераде млека и производње сирева, шифра делатности 10.51 обухваћене Сектором – С Класификације делатности, употребљава течни нафтни гас – Autogas, тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2711 19 00 00, а који се према садржини Безбедносног листа достављеног у прилогу користи и као сировина за хемијске процесе, а добија се намешавањем С3 и С4 компоненте из процеса примарне и секундарне прераде сирове нафте на рафинеријским процесним постројењима,

а смешта се у систем са резервоарима за складишење ТНГ-а, који је повезан са котларницом за потребе технолошког процеса прераде млека у издвојеној јединици, односно у индустријске сврхе, може остварити право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте у индустријске сврхе, уколико испуњава остале услове који су прописани Законом и Правилником.

Напомињемо да уколико се течни нафтни гас – Autogas, тарифне ознаке номенклатуре ЦТ: 2711 19 00 00 употребљава као гориво за погон моторних возила, у том случају не постоји право на рефакцију плаћене акцизе у индустријске сврхе, при чему надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

3. Да ли се производ трговачког назива „J.P. SHENET FASHION APPLE“ може сматрати нискоалкохолним пићем на које се обрачунава и плаћа акциза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-65/2019-04 од 09.12.2019. год.)

Одредбом члана 12. став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се алкохолним пићима сматрају пића која се, у зависности од сировина од којих се производе и садржаја етанола, стављају у промет као таква врста пића у складу са прописом о квалитету и другим захтевима за алкохолна пића.

Према ставу 3. наведеног члана Закона, алкохолним пићима, у смислу овог закона, сматрају се и нискоалкохолна пића која

садрже више од 1,2% vol алкохола, а највише 15% vol алкохола, која се производе од воћних сокова или освежавајућих безалкохолних пића уз додаток рафинисаног етил алкохола или алкохолних пића или биљних екстраката или алкохолних пића добијених путем ферментације (вина, вина од јабуке – *cider*, вина од крушке – *perry* и др.), а квалитет воћних сокова, освежавајућих безалкохолних пића рафинисаног етил алкохола, алкохолних пића, вина и алкохолних пића добијених путем ферментације мора да буде у складу са прописима којима се регулише њихов квалитет.

Одредбом члана 3. Правилника о квалитету освежавајућих безалкохолних пића („Службени гласник РС“, бр. 88/17, у даљем тексту Правилник) прописано је да се освежавајућа безалкохолна пића добијају посебним технолошким поступком од воде за пиће или природне минералне воде или природне изворске воде, којој се могу додавати састојци: ароме, шећери, хидролизати скроба, биљни екстракти, воћни сок, концентрисани воћни сок, сок од поврћа, жита и производи од жита, соја и производи од соје, хмељ и производи од хмеља, сурутка, витамини, минералне соли, као и други састојци у складу са законом и подзаконским актима којима се уређује безбедност хране и употреба састојака, са или без додатка угљен-диоксида. У производњи освежавајућа безалкохолна пића могу се користити адитиви у складу са прописом којим се уређују прехранбени адитиви.

У вези предметног питања, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде – Сектор за пољопривредну политику, на ваш захтев, дало је мишљење број 011-00-372/1/2019-08, којим је наведено да се производ „J.P. SHENET FASHION APPLE“ може сматрати мешавином вина и безалкохолног пића, односно категоризирати као нискоалкохолно пиће које садржи више од 1,2% vol алкохола, а највише 15% vol алкохола, који се производи од освежавајућег безалкохолног пића уз додаток вину и где је квалитет

освежавајућег пића, у складу са одредбом члана 3. Правилника, којом је прописано да се освежавајућа безалкохолна пића добијају посебним технолошким поступком од воде за пиће или природне минералне воде или природне изворске воде, којој се могу додавати састојци: ароме, шећери, хидролизати скроба, биљни екстракти, воћни сок, концентрисани воћни сок, сок од поврћа, жита и производи од жита, соја и производи од соје, хмељ и производи од хмеља, сурутка, витамини, минералне соли, као и други састојци у складу са законом и подзаконским актима којима се уређује безбедност хране и употреба састојака, са или без додатка угљен-диоксида, као и на основу списка састојака предметног производа који поред вина, садржи и састојке као што су вода, шећер природне ароме синтетичка боја, калијум корбат (E202), гума арбику (E423), лимунску киселину (E330), сумпор диоксид (E200) и угљен диоксид (E330), који се могу користити у производњи освежавајућих безалкохолних пића у складу са одредбама Правилника.

У конкретном случају, предметна роба по спецификацији састојака произвођача има следећи састав: вино розе 90,91%, вода 1,65%, шећер 6%, арома 0,4%, гумиарбика 0,2%, лимунска киселина 0,15%, калијум корбат 0,02%, сумпор диоксид 0,015% и угљен диоксид 0,655%, у виду је пенушаве бистре течности светло-жуте боје са аромом јабуке, чија запреминска алкохолна јачина износи 9,8% vol, а вредност надпритиска у боци, измерена на 20°C виша је од 3 bar, испоручује се у стакленој боци запремине 750ml са налепљеном произвођачком декларацијом и затварачем са навојем на који је постављена пластична „капица“.

Мешавине воћних сокова или освежавајућих безалкохолних пића и рафинисаног етил алкохола или алкохолних пића или биљних екстраката или алкохолних пића добијених путем ферментације (вина, вина од јабуке – *cider*, вина од крушке – *peru* и др.), која садрже

више од 1,2% vol алкохола, а највише 15% vol алкохола, сматрају се нискоалкохолним пићима, која јесу предмет опорезивања акцизом.

Сходно претходно наведеним законским и подзаконским одредбама, производ трговачког назива „J.P. SHENET FASHION APPLE“ који је настао као мешавина ферментисаног и безалкохолног пића, а имајући у виду наведено мишљење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, је нискоалкохолно пиће, с обзиром на то да запреминска алкохолна јачина износи 9,8% vol и садржи: вино розе 90,91%, вода 1,65%, шећер 6%, арома 0,4%, гумиарбика 0,2%, лимунска киселина 0,15%, калијум корбат 0,02%, сумпор диоксид 0,015% и угљен диоксид 0,655%, те је као такав производ предмет опорезивања акцизом у складу са одредбом члана 12. ст. 1. и 3. Закона о акцизама.

4. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су искоришћени у периоду од 1.01.2016. до 31.10.2019. године, као моторно гориво за транспортне сврхе за превоз путника од стране лица које обавља регистровану делатност 4931 – Градски и приградски копненени превоз путника, а набављени су од стране овлашћеног дистрибутера деривата нафте

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00612/2019-04 од 04.12.2019. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се акциза плаћа на деривате нафте, биогорива, биотечности.

Ставом 3. наведеног члана Закона прописано је да купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, којим се у смислу овог закона сматра правно лице, предузетник односно физичко лице, кроз купопродајну цену деривата нафте, биогорива и биотечности сноси трошак пуног износа акцизе који је прописан ставом 1. овог члана али остварује право на рефакцију плаћене акцизе у складу са чланом 39а и 39б овог закона у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе.

Одредбом члана 39а став 1. Закона прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене

акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, увозник, односно овлашћени дистрибутер истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Ставом 3. тач. 2) и 3) подтачка (1) наведеног правилника прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе може да оствари купац – крајњи корисник ако деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од: овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на велико деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да поседује рачун о набавци тих производа и доказ да је платио тај рачун; овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на мало деривата нафте, биогорива и биотечности, а под условом да поседује фискални исечак о набавци тих производа и рачун који садржи податак о редном броју фискалног исечка – ако је купац – крајњи корисник правно лице или предузетник;

Чланом 3. Правилника прописано је да је овлашћени дистрибутер лице које поседује лиценцу издату од стране Агенције за енергетику Републике Србије и бави се продајом на велико,

односно на мало деривата нафте, биогорива и биотечности, у складу са прописима којима се уређује промет деривата нафте.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1) Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Чланом 8. ст. 1. и 2. Правилника прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева, поднетог Пореској управи на Обрасцу РЕФ-Т. Ставом 3. тачка 1) истог члана Правилника прописано је да уз захтев правно лице, односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован, између осталог лиценцу за превоз лица, односно ствари издату од министарства надлежног за послове саобраћаја у случају пријаве обављања јавног превоза.

Одредбом члана 10. Закона о превозу путника у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 68/15, 41/18, 44/18 – др. закон, 83/18 и 31/19, у даљем тексту: Закон о превозу путника у друмском саобраћају) прописано је да се јавни превоз путника обавља као домаћи и међународни превоз.

Одредбом члана 11. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да се домаћи јавни превоз путника обавља

као линијски превоз, ванлинијски превоз, посебан линијски превоз и такси превоз. Домаћи линијски превоз обавља се као градски и приградски превоз – превоз унутар насељених места која се налазе на територији јединице локалне самоуправе; међумесни превоз – превоз између насељених места која се налазе на територији две или више јединица локалне самоуправе.

Члан 12. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописује да се међународни превоз путника обавља као линијски превоз, посебан линијски превоз и ванлинијски превоз и то као билатерални, мултилатерални и транзитни превоз.

Одредбом члана 15. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да се домаћи и међународни превоз обавља на основу лиценце за обављање свих или појединих врста јавног превоза у друмском саобраћају, Министарство надлежно за послове саобраћаја издаје лиценцу за превоз или извод из лиценце за превоз привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику са седиштем на територији Републике Србије.

Одредбом члана 114а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02 ... и 95/18) прописано је да право пореског обвезника на повраћај, порески кредит, рефакцију и рефундацију, као и намирење доспелих обавеза путем прекњижавања пореза и повраћај споредних пореских давања застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредабама, уколико предметно привредно друштво, које се бави превозом путника у друмском саобраћају, поседује лиценцу издату од Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, има право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су утрошени у периоду од 1.01.2016. до 31.10.2019. године, уколико је деривате нафте набавио од овлашћеног дистрибутера који се бави продајом на велико, односно на мало деривата нафте, биогорива и биотечности и поседује лиценцу издату од стране Агенције за

енергетику Републике Србије, а под условом да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

Када су у питању деривати нафте који су искоришћени у периоду од 1.01.2016. до 31.10.2019. године, као моторно гориво за транспортне сврхе за превоз путника, предметно привредно друштво има право на рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, с обзиром на то да у складу са прописима који уређују порески поступак и пореску администрацију није наступила застарелост.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

5. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су искоришћени у транспортне сврхе у 2018. години

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00922/2019-04 од 02.12.2019. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16 и 30/18, у даљем тексту: Закон) прописано је да се акциза плаћа на деривате нафте, биогорива, биотечности.

Ставом 3. наведеног члана Закона прописано је да купац – крајњи корисник деривата нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, којим се у смислу овог закона сматра правно лице, предузетник односно физичко лице, кроз купопродајну цену деривата нафте, биогорива и биотечности

сноси трошак пуног износа акцизе који је прописан ставом 1. овог члана али остварује право на рефакцију плаћене акцизе у складу са чланом 39а и 39б овог закона у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе.

Одредбом члана 39а став 1. Закона, прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, који се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које се бави превозом лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15 и 81/18, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива

и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, увозник, односно овлашћени дистрибутер истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1) Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари у домаћем и међународном друмском саобраћају, укључујући и превоз за сопствене потребе, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Чланом 8. ст. 1. и 2. Правилника прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева, поднетог Пореској управи на Обрасцу РЕФ-Т. Ставом 3. тачка 1) истог члана Правилника прописано је да уз захтев правно лице,

односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован, између осталог лиценцу за превоз лица, односно ствари издату од министарства надлежног за послове саобраћаја у случају пријаве обављања јавног превоза.

Одредбом члана 2. став 1. тач. 5) и 7) Закона о превозу терета у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 68/15 и 41/18, у даљем тексту: Закон о превозу терета у друмском саобраћају) прописано је да јавни превоз терета је превоз терета у друмском саобраћају код кога привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице које обавља превоз наплаћује услугу превоза или остварује било какву директну или индиректну економску корист на основу обављања тог превоза, да је превозник привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице коме је сходно националном законодавству државе у којој се налази његово седиште, односно пребивалиште, одобрено обављање превоза терета.

Одредбом члана 6. став 1. тач. 1) и 2) Закона о превозу терета у друмском саобраћају прописано је да јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник теретним возилом или скупом возила регистрованим у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, на основу лиценце за превоз и то за јавни превоз у домаћем друмском саобраћају и јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.

Одредбом члана 114а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр., 80/02 ... и 95/18) прописано је да право пореског обвезника на повраћај, порески кредит, рефакцију и рефундацију, као и намирење доспелих обавеза путем прекњижавања пореза и повраћај споредних пореских давања застарела за пет година од дана када је застарелост почела да тече.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредабама, предметно привредно друштво, које се, поред производње камена за грађевинарство, бави превозом робе у друмском саобраћају за коју поседује лиценцу издату од Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре за јавни превоз терета у друмском саобраћају, има право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који су утрошени у 2018. години, с обзиром на то да у складу са прописом којим се уређује порески поступак и пореска администрација није наступила застарелост, а под условом да испуњава остале услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје адлежности.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Застарелост права Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања везано за Закон о условном отпису камата и мировању пореског дуга
(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00401/2019-04 од 11.12.2019. год.)

Одредбама члана 2. став 1. тач. 4) и 5) Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Службени гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК) прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Главни дуг по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање је дуг по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање доспелог за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе на дан 31. октобра 2012. године.

Према одредбама члана 3. ст. 1–3. ЗУОК, главни порески дуг је дуг који није измирен до дана ступања на снагу ЗУОК и мирује од 1. јануара 2013. године, на начин и по поступку прописаним ЗУОК:
– малом пореском обвезнику до 31. децембра 2014. године;

– великом пореском обвезнику до 31. децембра 2013. године.

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обвезник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године.

Порески обвезник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 114д Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се застарелост прекида сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу утврђивања и наплате пореза и споредних пореских давања, односно радњом пореског обвезника предузетом у циљу остваривања права на повраћај, порески кредит, рефакцију и рефундацију, као и намирење доспелих обавеза путем прекњижавања и повраћај споредних пореских давања. После прекида застарелост почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у рок за застарелост.

Одредбама члана 114з ЗПППА прописано је да застарелост права Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања не тече:

1) за време од покретања управног спора до правоснажности судске одлуке;

2) за време када је другим законом прописано да се порески поступак не може отпочети, односно да се започети порески поступак прекида;

3) за време када је у складу са одредбама чл. 73, 74, 74а и 74б ЗПППА, плаћање дугованог пореза одложено.

Време трајања застоја застарелости из става 1. овог члана не рачуна се у апсолутни рок за застарелост.

Сагласно наведеном, указујемо да:

1) Главни порески дуг (дуг по основу доспелих пореских обавеза за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године) који не буде измирен до дана ступања на снагу ЗУОК, мировао је почев од 1. јануара 2013. године.

Право на мировање обвезник је стицао ако је обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, платио најкасније до 31. јануара 2013. године, а када му је то право утврђено – био је дужан да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

2) Застарелост права Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања, између осталог, не тече за време када је у складу са одредбама чл. 73, 74, 74а и 74б ЗПППА, плаћање дугованог пореза одложено и наведено време

трајања застоја застарелости не рачуна се у апсолутни рок за застарелост.

3) Застарелост се прекида сваком радњом Пореске управе предузетом против пореског дужника у циљу утврђивања и наплате пореза и после прекида застарелост почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у рок за застарелост, у складу са одредбама ЗПППА.

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када Пољопривредна школа, која је регистровала пољопривредно газдинство које се налази у активном статусу, врши продају произведених пољопривредних производа на монтажној тезги у оквиру школског дворишта, а које ученици школе производе у оквиру практичне наставе у пластенику и воћњаку у оквиру школског дворишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01013/2019-04 од 03.12.2019. год.)

Сагласно одредби члана 3. став 1. Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 93/12, у даљем тексту: Закон), прописано је да је лице које је уписано у одговарајући регистар и који обавља промет добара на мало, односно пружа услуге физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Ставом 3. истог члана прописано је да се обавеза евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи на пољопривредног произвођача који на пијачним тезгама и сличним објектима продаје пољопривредне производе, укључујући и предузетника који плаћа порез на приходе од самосталне делатности на паушално утврђени приход који се бави производном делатношћу, а у оквиру производне делатности продаје сопствене производе, односно пружа услуге физичким лицима, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Према томе, када Пољопривредна школа, која је регистровала пољопривредно газдинство које се налази у активном статусу врши продају произведених пољопривредних производа на монтажној тезги у оквиру школског дворишта, а које ученици школе производе у оквиру практичне наставе у пластенику и воћњаку у оквиру школског дворишта, није у обавези да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, сагласно члану 3. став 3. Закона.

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. а) Које професионалне организације из Србије имају статус чланице Међународне федерације рачуновођа у смислу члана 18. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/2019)?

б) Да ли се прописани услов у погледу стицања професионалног звања испуњава полагањем испита за одређено звање и добијањем потврде/сертификата о стеченом професионалном звању од професионалне организације – чланице Међународне федерације рачуновођа, или је у погледу прописане одредбе о стицању професионалног звања неопходно испунити и неке друге услове? Другим речима, да ли Закон о рачуноводству обавезује лице које је стекло професионално звање да постане члан професионалне организације, сакупља бодове по основу тзв. континуиране едукације и сл, или је моментом стицања професионалног звања то лице испунило услов у смислу члана 18. став 2. тачка 3), односно става 6. тачка 3) Закона о рачуноводству?

в) Да ли је једном стечено професионално звање трајно за потребе испуњавања услова из члана 18. Закона о рачуноводству односно да ли лица која су стекла професионална звања у складу са Законом о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96, 74/99, 22/01 и 71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији („Службени лист СРЈ“, бр. 71/02 и „Службени гласник РС“, бр. 55/04), у смислу одредбе члана 63. Закона, могу та звања да користе као услов

из члана 18. Закона независно од тога што у међувремену нису били чланови професионалне организације, односно независно од тога да ли их је професионална организација брисала из свог списка професионалних рачуновођа (нпр. зато што нису плаћали чланарину тој професионалној организацији)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1034/2019-16 од 05.12.2019. год.)

Имајући у виду садржину достављеног захтева, на основу члана 80. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18 – др. закон), Министарство даје следеће мишљење:

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон), који ступа на снагу 1. јануара 2020. године, уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 18. став 1. Закона прописано је да у Регистар пружалаца рачуноводствених услуга може бити уписано правно лице, односно предузетник које има дозволу за пружање рачуноводствених услуга издату у складу са овим законом. Дозволу

из става 1. овог члана решењем издаје Комора овлашћених ревизора правном лицу под условом да:

1) има регистровану претежну делатност за пружање рачуноводствених услуга;

2) оснивач, односно стварни власник, као и члан органа управљања правног лица које има регистровану претежну делатност за пружање рачуноводствених услуга, није осуђен правноснажном пресудом за кривично дело у смислу закона којим се уређује одговорност правних лица за кривична дела, односно уколико је оснивач, односно власник, као и члан органа управљања правног лица физичко лице да није правноснажно осуђено за кривична дела из става 6. тачка 2) овог члана;

3) има у радном односу са пуним радним временом најмање једног запосленог са професионалним звањем у области рачуноводства или ревизије, које је стечено код професионалне организације чланице Међународне федерације рачуновођа.

Одредбама члана 18. став 5. Закона прописано је и да у Регистар пружалаца рачуноводствених услуга може бити уписан предузетник који има дозволу за пружање рачуноводствених услуга издату у складу са овим законом. Дозволу из става 5. овог члана решењем издаје Комора овлашћених ревизора предузетнику под условом да:

1) има регистровану претежну делатност за пружање рачуноводствених услуга;

2) није правноснажно осуђиван у смислу члана 16. став 5. овог закона;

3) има у радном односу са пуним радним временом најмање једног запосленог са професионалним звањем у области рачуноводства или ревизије, које је стечено код професионалне

организације чланице Међународне федерације рачуновођа или сам предузетник испуњава овај критеријум.

Прелазним и завршним одредбама Закона (члан 61) прописано је да су правна лица, односно предузетници који имају регистровану претежну делатност за пружање рачуноводствених услуга дужни да ускладе своје пословање са одредбама овог закона најкасније у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Чланом 63. Закона (прелазне и завршне одредбе) утврђено је да лица из члана 18. став 2. тачка 3) и став 6. тачка 3) овог закона која су стекла професионална звања у складу са Законом о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96, 74/99, 22/01 и 71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији („Службени лист СРЈ“, бр. 71/02 и „Службени гласник РС“, бр. 55/04), могу та звања сходно користити за испуњавање захтева из члана 18. став 2. тачка 3) и став 6. тачка 3).

Имајући у виду наведено, у наставку су одговори на постављена питања из захтева:

а) Тренутно у Републици Србији статус чланице Међународне федерације рачуновођа (International Federation of Accountants – IFAC), у смислу члана 18. Закона, имају две професионалне организације и то: Комора овлашћених ревизора и Савез рачуновођа и ревизора Србије.

б) Као што је горе наведено, Законом (члан 18. став 2. тачка 3) и члан 18. став 6. тачка 3)) је прописана обавеза да правно лице, односно предузетник који жели да се професионално бави пружањем рачуноводствених услуга, има у радном односу са пуним радним временом најмање једног запосленог са професионалним звањем у области рачуноводства или ревизије, које је стечено код професионалне организације чланице Међународне федерације рачуновођа, или сам предузетник мора испуњавати овај критеријум.

Дакле, Законом нису прописани услови за стицање професионалних звања за физичка лица, већ су ти услови прописани интерним актима и процедурама професионалних организација које су чланице IFAC-а и код којих се могу стећи професионална звања у области рачуноводства или ревизије. Самим тим, питања која се односе на полагање испита, програм за полагање истих, обавезно чланство у професионалној организацији која је чланица IFAC-а, похађање континуиране професионалне едукације и сл. нису уређена Законом већ је о истима неопходно да се заинтересована лица информишу директно код неке од професионалних организација чланица IFAC-а. Овом приликом додатно указујемо да, поред наведених чланица IFAC-а у Републици Србији, на свету постоји преко 170 чланица Међународне федерације рачуновођа, из преко 110 различитих земаља.

в) Одредбама члана 63. Закона (прелазне и завршне одредбе) утврђено је да лица из члана 18. став 2. тачка 3) и став 6. тачка 3) овог закона која су стекла професионална звања у складу са Законом о рачуноводству („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96, 74/99, 22/01 и 71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији („Службени лист СРЈ“, бр. 71/02 и „Службени гласник РС“, бр. 55/04) могу та звања сходно користити за испуњавање захтева из члана 18. став 2. тачка 3) и став 6. тачка 3). Самим тим, мишљења смо да лица која су стекла професионална звања (код било које од организација или институција које су у то време биле законима овлашћене да звања издају) у периоду важења поменутих закона, могу та звања несметано користити за испуњавање услова из члана 18. став 2. тачка 3) и став 6. тачка 3) Закона.

Одговор у вези са применом прописа дајемо према подацима изнетим у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона

о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18 – др. закон), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

РЕВИЗИЈА

1. Примена одредаба новог Закона о ревизији („Службени гласник РС“, бр. 73/19) који ступа на снагу 1. јануара 2020. године, у вези одређивања обвезника ревизије финансијских извештаја по основу критеријума оствареног укупног прихода

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1089/2019-16 од 17.12.2019. год.)

Законом о ревизији („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон), уређују се услови и начин обављања ревизије финансијских извештаја, обавезност ревизије, стручна оспособљеност лица и лиценце за обављање ревизије, контрола квалитета рада друштава за ревизију, самосталних ревизора и лиценцираних овлашћених ревизора, давање и одузимање дозволе за рад друштвима за ревизију и самосталним ревизорима, надзор над обављањем ревизије, Комора овлашћених ревизора и надзор над њеним радом, међународна сарадња са надлежним телима у области надзора, као и друга питања у вези са ревизијом.

У предметном захтеву који нам је достављен, између осталог, наведено је следеће:

- Одредбом члана 26. Закона који ступа на снагу 01.01.2020. године, између осталог, прописано је да је законска ревизија обавезна за редовне годишње финансијске извештаје свих правних лица, односно предузетника чији укупни приход остварен у претходној години прелази 4.400.000 евра у динарској противвредности. Правилником о садржини и форми образаца финансијских извештаја

за привредна друштва, задруге и предузетнике („Службени гласник РС“, бр. 95/14 и 144/14) и Правилником о садржини и форми образаца финансијских извештаја за друга правна лица („Службени гласник РС“, бр. 95/14), који су још увек на снази, прописана је садржина и форма образаца финансијских извештаја и садржина позиција у обрасцима Биланс стања, Биланс успеха, Извештај о осталом резултату, Извештај о променама на капиталу и Извештај о токовима готовине, као и садржина напомена уз финансијске извештаје. При наведеном, у обрасцима Биланс успеха, за наведене групе обвезника не постоји АОП позиција којом се исказују укупни приходи, путем које би се утврђивала обавезност ревизије за наредну годину по овом основу. Полазећи од наведеног, на основу прописаних образаца, укупан приход као критеријум за утврђивање обавезе ревизије је могуће утврдити само сабирањем постојећих АОП позиција које представљају приходе.

Питања:

1) Које све АОП позиције треба укључити за потребе утврђивања укупног прихода? Неспорно је да у укупне приходе треба уврстити пословне приходе, финансијске приходе, приходе од усклађивања вредности остале имовине која се исказује по фер вредности кроз биланс успеха, односно приходе од краткорочних и дугорочних финансијских пласмана и потраживања и остале приходе. Међутим, спорно је да ли, поред наведених прихода, треба укључити приходе који имају корективну улогу пословних прихода, нето добитак пословања које се обуставља, ефекти промене рачуноводствених политика и исправака грешака из ранијих периода који се добија пребијањем рачуна прихода и расхода, као и одложене пореске приходе периода?

2) Да ли се, с обзиром на прелазне и завршне одредбе новог Закона о ревизији, обавеза вршења ревизије редовног

годишњег финансијског извештаја за 2020. годину, утврђује према критеријумима из старог Закона (пословни приход) или из новог Закона (укупан приход)?

У вези са претходно наведеним питањима, указујемо на следеће:

1) Одредбама члана 26. став 1. Закона, прописано је да је законска ревизија обавезна за редовне годишње финансијске извештаје великих и средњих правних лица разврстаних у складу са законом којим се уређује рачуноводство, јавних друштава у складу са законом којим се уређује тржиште капитала независно од њихове величине, као и свих правних лица, односно предузетника чији укупан приход остварен у претходној пословној години прелази 4.400.000 евра у динарској противвредности.

Међутим, како актуелни Правилник о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике („Службени гласник РС“, бр. 95/14 и 144/14), односно Правилник о садржини и форми образаца финансијских извештаја за друга правна лица („Службени гласник РС“, бр. 95/14), у Билансу успеха, не садрже одговарајући АОП којем се исказује укупан приход, а ради потребе утврђивања обвезника ревизије по основу критеријума – укупан приход, мишљења смо да би у конкретном случају, ради утврђивања укупног прихода у смислу члана 26. став 1. Закона, требало узети у обзир следеће приходе (АОП позиције) из поменутих правилника:

- Пословне приходе;
- Финансијске приходе;
- Приходе од усклађивања вредности остале имовине која се исказује по фер вредности кроз Биланс успеха (за привредна друштва, задруге и предузетнике), односно приходе од усклађивања

вредности краткорочних и дугорочних финансијских пласмана и потраживања (за друга правна лица);

– Остале приходе.

Такође, указујемо да ћемо приликом израде нових подзаконских аката на основу Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19) имати у виду и предметно питање.

2) Имајући у виду наведено, као и чињеницу да Закон ступа на снагу 1. јануара 2020. године, мишљења смо да би обвезнике ревизије финансијских извештаја за 2020. годину чији укупан приход остварен у претходној пословној години прелази 4.400.000 евра у динарској противвредности, сходно члану 26. Закона, требало утврђивати према критеријуму – укупан приход.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ДЕЦЕМБРУ 2019. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о порезима на имовину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о престанку важења Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 86 од 06. децембра 2019. год.

Закон о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о финансирању политичких активности	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
ИСПРАВКА Закона о изменама и допунама Закона о републичким административним таксама	Сл. гласник РС, бр. 90 од 20. децембра 2019. год.
Закон о јавним набавкама	Сл. гласник РС, бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о јавном дугу	Сл. гласник РС, бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма	Сл. гласник РС, бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама	Сл. гласник РС, бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања	Сл. гласник РС, бр. 91 од 24. децембра 2019. год.

Закон о допунама Закона о Царинској тарифи	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о играма на срећу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о изменама и допунама Закона о дувану	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о давању гаранције Републике Србије у корист Banca Intesa a.d. Beograd и Raiffeisen banka a.d. Beograd по задужењу Јавног предузећа „Србијас“ Нови Сад, по основу уговора о кредиту за изградњу разводног гасовода Александровац – Брус – Копаоник – Рашка – Нови Пазар – Тутин (III фаза)	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 91 од 24. децембра 2019. год.
Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Словачке Републике о регулисању дуга Републике Србије према Словачкој Републици	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 16 од 27. децембра 2019. год.
Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Сједињених Америчких Држава са циљем побољшања усаглашености пореских прописа на међународном нивоу и примене ФАТКА прописа	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 16 од 27. децембра 2019. год.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о одобрењу државног извозног кредита Влади Републике Србије	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 16 од 27. децембра 2019. год.
Закон о потврђивању Финансијског уговора Аутопут Е-80 деоница Ниш–Мердаре фаза I, између Републике Србије и Европске инвестиционе банке	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 16 од 27. децембра 2019. год.
Закон о потврђивању Споразума о изменама и допунама, који се односи на Споразум о финансирању, оригинално потписан 9. новембра 2016. године између Републике Србије и Немачке развојне банке „KfW”, Франкфурт на Мајни и Посебног споразума уз Споразум о финансирању	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 16 од 27. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2002. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2003. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2004. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 28. децембра 2019. год.

Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2005. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2006. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2007. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2008. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2009. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2010. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2011. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2012. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2013. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.

Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2014. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2015. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2016. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2017. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2018. годину	Сл. гласник РС, бр. 95 од 28. децембра 2019. год.

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допуни Уредбе о царинским повластицама	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Уредба о обављању послова са финансијским дериватима у циљу управљања јавним дугом Републике Србије	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.
Уредба о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.

ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о допуни Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Правилник о измени и допунама Правилника о садржини Регистра финансијског лизинга и документацији потребној за регистрацију	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
Правилник о садржају базе капиталних пројеката	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о инвестиционој документацији	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о студији изводљивости и претходној студији изводљивости	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о начину израде параметара финансијске и економске анализе у оквиру студије изводљивости и претходне студије изводљивости	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о поступку укључивања капиталних пројеката у буџет	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о праћењу имплементације капиталних пројеката	Сл. гласник РС, бр. 87 од 12. децембра 2019. год.

Правилник о поступку рационализације капиталних пројеката	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 12. децембра 2019. год.
Правилник о измени Правилника о облику и садржини извештаја о пословању слободне зоне	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Правилник о заједничким критеријумима и стандардима за успостављање, функционисање и извештавање о систему финансијског управљања и контроле у јавном сектору	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 89 од 18. децембра 2019. год.
Правилник о обрасцима пореских пријава о утврђеном, односно за утврђивање пореза на имовину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 93 од 26. децембра 2019. год.
Правилник о амортизацији сталних средстава која се признаје за пореске сврхе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 93 од 26. децембра 2019. год.
Правилник о измени Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 93 од 26. децембра 2019. год.
Правилник о Списку корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 93 од 26. децембра 2019. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ	<i>Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци	<i>Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о трансферним ценама и методама које се по принципу „ван дохвата руке” примењују код утврђивања цене трансакција међу повезаним лицима	<i>Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.</i>

Правилник о престанку важења Правилника о садржини пописних листи и начину утврђивања износа оствареног одбитка претходног пореза	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.
Правилник о престанку важења Правилника о начину остваривања права на одбитак пореза на промет као претходног пореза код ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.
Правилник о престанку важења Правилника о поступку остваривања права на рефундацију ПДВ плаћеног од 1. јануара до 26. јула 2005. године	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку	Сл. гласник РС, бр. 96 од 31. децембра 2019. год.
Правилник о начину утврђивања и исправке сразмерног пореског одбитка	Сл. гласник РС, бр. 96 од 31. децембра 2019. год.
Правилник о измени Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. гласник РС, бр. 96 од 31. децембра 2019. год.
Правилник о измени и допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	Сл. гласник РС, бр. 96 од 31. децембра 2019. год.

ОДЛУКЕ	
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12505/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12503/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12497/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12502/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12500/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12498/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-12501/2019	Сл. гласник РС, бр. 88 од 13. децембра 2019. год.
Одлука о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2020. години	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.

Одлука о изменама Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на одређену робу	Сл. гласник РС, бр. 94 од 27. децембра 2019. год.
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ НАЈВИШИ ИЗНОСИ локалне комуналне таксе за држање моторних друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада прописане Законом о накнадама за коришћење јавних добара	Сл. гласник РС, бр. 86 од 06. децембра 2019. год.
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ пореза на употребу, држање и ношење добара	Сл. гласник РС, бр. 90 од 20. децембра 2019. год.
Решење о утврђивању превода Међународних стандарда финансијског извештавања (МСФИ)	Сл. гласник РС, бр. 92 од 25. децембра 2019. год.
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 93 од 26. децембра 2019. год.

ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2020. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 93 од 26. децембра 2019. год.</i>
ИЗНОС највише месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС, бр. 93 од 26. децембра 2019. год.</i>
ИЗНОС највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2020. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 93 од 26. децембра 2019. год.</i>

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132